

BEJRUT (PAP). Na Bliskim Wschodzie doszło do poważnego wzrostu napięcia na skutek nowej, zbrojnej prowokacji izraelskiej wobec Libanu. 27 bm rano na eskadra samolotów izraelskich zaatakowała obozy palestyńskie w Libanie południowym. Izraelskie samoloty rzucały bombardujące i wyrzucały bomby burzące i zapalające, niszcząc osiedla i domostwa oraz ostrzeliwując ludność cywilną. Atak został przeprowadzony na obozy palestyńskie w rejonie miast Tyr i Sajda. Straty wśród ludności cywilnej na razie nie są znane.

Minister spraw zagranicznych Wojciech przyjął 27 bm. mianowanego ambasadora Brazylji, Republiki Ludowej Agnina Noronharama, który wizytę wstąpił przed obje- miał w Polsce.	Tego samego dnia marszałek Stanisław Guwca przyjął amba- sadora Federacyjnej Republiki Brazylji Carlosa Calero Rodrigues który złożył w Sejmie wizytę w związku z zakończeniem misji dy- plomatycznej w Polsce.
---	---

Braxylj Carlos Calero Rodrigo, który złożył w Sejmie wizytę z awansku z zakończeniem misji dyplomatycznej w Polsce.

(P) Do Warszawy przybył nowo mianowany ambasador Mongolskiej Republiki Ludowej w Polsce Sandagiin Sosserharam, (PAP)

ANIA—ROZMOWY

Francuski gość przyjeżdży zostając sekretarzem KC PZPR. Ryszard Frajka, W MSZ odbył rozmowę z wicepremierskim Mariannem Dobrosielskim.

21 bm. wicepremier Tadeusz Fryka przyjął ambasadora Republiki Kuby Raula Fornela Delgado. Omówiono stan realizacji ustaleń przyjeżdżących w czasie

Zastępca przewodniczącego Rady Państwa Zdzisław Tomal przyjął 27 bm. w Belwederze dyrektora generalnego Organizacji Wyżywienia i Rolnictwa ONZ (FAO) dr Edouarda Saouma. Francuski gość przyjęty został przez sekretarza KC PZPR Ryszarda Frekła. W MSZ odbył rozmowę z wiceministrem Marianem Dobrosielskim.

— 27 bm. wiceminister Tadeusz

VIII sesji polsko-kubańskiej komisji współpracy gospodarczej naukowo-technicznej, która odbyła się w Warszawie. Obradowali w sesji polsko-amerykańskiej rady wspólnego funduszu inwestycyjnego. W Warszawie odbyła się też sesja polsko-amerykańskiej komisji współpracy naukowo-technicznej, zawiązania między rządami PRL i USA w październiku 1974 r. Debatowano przeglądą dotychczasowej współpracy w dziedzinie nauki i techniki. Omówiono też zagadnienia dotyczące jej dalszej realizacji. Czołowników rady przyjął wiceminister spraw zagranicznych — Marian Dobrosielski. (PAP)

W SKROŚĆ

tematem plenum KW PZPR w Krynicy. W obradach, które przeprowadził i sekretarz KW Zbigniew Bialecki, uczestniczył zastępca kierownika Wydziału Przemysłu Ciekłego, Transportu i Budownictwa KC PZPR — Włodzisław Dabrowski.

● 27 bm. w Instytucie "Problematyki Przestępczości" odbyło się posiedzenie rady naukowej. Wiceprezidentem rady, a przewodniczącym minister nauki i szkolnictwa wyższego i techniki — Janusz Górski. Przedstawiono informacje o 3-letniej działalności Instytutu oraz omówiono obecne problemy związane z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości. W obradach wzięli udział: prokurator generalny Prokuratury Krajowej — Andrzej

tematem plenum KW PZPR w Suwalkach. W obradach, którym przewodniczył I sekretarz KW Zbigniew Bialecki, uczestniczył zastępca kierownika Wydziału Przemysłu Ciekłego, Transportu i Budownictwa KC PZPR — Witold Dabrowski.

● 27 bm. przedstawiciele centrali techniczno-handlowe notoryczni „Polmozbry” przekazali przewodniczącemu Społecznego Komitetu Budowy Pomnika-Szpitała dla Dzieci min. Januszowi Winiarskiemu, wiceprezesa Rady Ministrów, zaskarżonego do sądu – salomonowi szanowanemu „Nysa”, ufundowany przez pracowników CT „Polmozbry”.

Tego samego dnia do Społecznego Komitetu wpłynął czek na 3.000 marek od firmy Reinholda Baingera z Hamburga. RFN, Firma Reinholda Baingera, jest to niemieckie przedsiębiorstwo, które w Warszawie ma swoją siedzibę. Zarządca w tym czasie wyraziła zadowolenie z możliwości włączenia się w szereg ofiarodawców przyczyniających się do realizacji pięknej idei budowy Pomnika-Szpitała.

● W uznaniu zasług dla współpracy z geologicznymi Polakami CSRS Rada Państwa nadała odznaczenia i nagrody honorowe: Komandora Orderu Zasługi PRL udekorowany został przez Czeskiego Urzędu Geologicznego – Josef Právda, wiceprezes tegoż urzędu – Mojmir Krauter oraz dyrektor Słowackiego Urzędu Geologicznego – Jan Kurana. Odznaczenia Orderu Zasługi PRL, który otrzymał został kierownik wydziału w Czeskim Urzędzie Geologicznym – Antonín Brejcha.

Podczas uroczystości, która w tej okazji odbyła się w Warszawie, były podpisano protokoły o współpracy.

■ W 10 rocznicę śmierci dr. Adama Kruczkowskiego, b. wiceministra spraw zagranicznych i dyrektora Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych odbył się w Warszawie uroczysty posiedzenie Kongresu PISM z udziałem rodziców zmarłego i wiceministra spraw zagranicznych, prof. Mariana Dąbrowskiego.

Na Cmentarzu Komunalnym w Warszawie zebrały się uroczystości przedstawiciele MSZ PISM oraz rodziny Adama Kruczkowskiego. Złożono wieńce i min. spraw zagranicznych i PISM Wiązanki kwiatów złożyli liczący czterdziestu uczestnicy uroczystości.

■ Ogólnopolska konferencja naukowa, zakończyła 27 bm. trwające dniowe obrady w Barzkowicach.

w woj. szczecińskim. Jej organizatorami były: Komitet Badania Morza Polskiej Akademii Nauk i Akademicki Rejenta w Szczecinie. O wojewódzkie ośrodki postępującego rozwoju w woj. szczecińskim, Jak podkreślano w loku konferencji, ośrodek szczeciński nie spory dorobek w badaniach na wpływność warunków atmosferycznych na rejonizację, rybołówstwo oraz samopoczucie ludzi. Dotyczy to zwłaszcza między innymi korzystania danych meteorologicznych w rejonizacji oraz uprawnych oraz badań nad atmosferycznymi zjawiskami, szkodliwymi dla rolnictwa – fakus przymroczki, opady gradu, b...rze itp.

wybina, światowej sławy śpiewaczka zastępowała w rozwoju polskiej sztuki wokalne. Laureatka Nagrody Państwowej i stp. Jej wspaniałe kracie wokalne weszły na trwałe do historii muzyki. Za zasługi położone dla rozwoju kultury muzycznej odznaczona Orderem Sztandaru Pracy i kl., Orderem Odrodzenia Polski V kl., Złotym Krzyżem Zasługi i Medalem X-lecia Polski Ludowej.

Kultura narocowa utracila Nieatorke sztuki wokalistycznej, której dzieło trwałe pozostanie w naszej pamieci.

Minister Kultury i Sztuki

Nowa polska opera

1 lipca w Teatrze Wielkim

Teatr Wielki występuje 1 lipca z prapremierą nowej polskiej opery, której libretto oparte zostało na pomysły Adama Mickiewicza i Antoniego Odyńca. Dzieło to, powstałe na zamówienie warszawskiej sceny operowej, nosi intrygujący tytuł „Awantura w Reco”.

Na konferencji prasowej, zwołanej w TW przed tym wydarzeniem, na pytania dziennikarzy odpowiadali twórcy i realizatorzy: kompozytor — Maciej Malecki, librecista — Wojciech Młynarski, kierownik muzyczny przedstawienia — Antoni Wicherek, reżyser — Kazimierz Dejmek i choreograf — Jerzy Graczyk. Scenografem spektaklu jest Andrzej Majewski, a kierownikiem chóru — Lech Gorywoda.

„Profesor Zbigniew Raszewski podsunął mi pewną anegdotę literacką — powiedział Wojciech Młynarski. Otóż, Antoni Odyńca opisywał w swych listach z podróży pewien epizod z życia obu młodych poetów, datowany na rok 1829. Okazuje się, że kompozytor Franciszek Mirecki zamierzał wówczas skomponować operę wg szkicu libretta, które miało być opracowane przez Adama Mickiewicza. Pisząc swoje libretto, w dość znacznym stopniu odbiłem od pierwotnego pomysłu. Stałem się stworzyć powieść o Polaku tamtych czasów, przebywającym na ziemi włoskiej. „Awantura w Reco” jest operą z podłożem dialogów mówionymi. Naszym zamiarem było zapewnienie publiczności szczerą zabawę. Jeżeli po spektaklu widz wyniesie z teatru jeszcze coś więcej — będziemy zadowoleni.

„Punktem wyjścia dla mojej muzyki był tekst — uzupełnił Maciej Malecki. Opera ma 3 akty. Muzyka skomponowana została na dużą orkiestrę symfoniczną, z perkusją i harfami, z partiami baletowymi i chóralnymi. Partie wokalne, napisane przez Młynarskiego stylizowanym językiem Fredrowsko-Mickiewiczowskim, również stały się przedmiotem moich wyznań. Wymagania. Stałem się stopniowo z sobą i przetransportować dwa żywioły muzyczne: polski i włoski, stałem się również zapewnić bogactwo form — zastoso-wałem fugę, toccatę, uwerturę, arie, kwartety, dwugłosy, sceny baletowe, etc.”

„Każda nowa opera polska to w naszym życiu muzycznym wydarzenie — dodał Antoni Wicherek. Dzieło Młynarskiego i Maleckiego powstało prawie na bieżąco. Była to dla nas wszystkich niezwykła przygoda artystyczna. Nową operę witamy z tym większą radością, że w całym naszym 35-leciu niewiele było tych nowości. Pojawiać się zaczęły dopiero ostatnimi laty; opery Rudzińskiego, Blocha, Twardowskiego, Świd-

ra, Penherschego i oczywiście Krzysztofa Pendereckiego. „Awantura w Reco” nie jest pierwszą prapremierą polską na naszej scenie. Różni się jednak dość zasadniczo od dotychczasowych. Obfituje w dialogi mówione i wiele samodzielnych numerów, przechodzących w większe sceny. Muzyka jest momentami rodzajem pastiszu. Kompozytor nie obawia się melodii; nawiązuje do Mazurka Dąbrowskiego, do Chopina i Moniuszki. Będzie to z pewnością opera dla widzów, ma szansę stać się twórczą pozycją repertuarową.”

Wśród wielu wykonawców nowej opery znajdują się m.in.: Feliks Gałicki i Jerzy Mahler w głównej roli Tadeusza, Edmund Kossowski i Jerzy Ostapiuk jako Don Alberto, Bożena Betley-Sieradzka, Izabela Kosińska i Hanna Zdunek jako Sylwia, Jerzy Artysz i Jerzy Kulesza jako Don Marcello, Jerzy Figas i Roman Węgrzyn jako Orlando oraz Kazimierz Dłuha i Zbigniew Nikodem jako Don Domenico. (pa)

„Szpaki” po sezonie

Gnieźnieński Chór Chłopięcy „Szpaki” pod dyktando Wiesława Kisera zakończył właśnie kolejny sezon koncertowy. Był on wypełniony wyłącznie działalnością krajową, adresowaną przede wszystkim do gminnych ośrodków kultury. Zespół prezentował specjalnie przygotowany program „Muzyka chóralna 35-lecia PRL”. Znalazły się w nim powojenne utwory Bairda, Krenza, Serockiego, Szelińskiego, Szoplińskiego i Wichowicza.

„Szpaki” wysłuchali w tym okresie melomani w Antoninie, Chodzieży, Czarniejewie, Gnieźnie, Gołuchowie, Inowrocławiu, Jarocinie, Kaliszu, Koszalinie, Łazach, Lubowie, Łodzi, Ostrowie Wielkopolskim, Pobiedzicach, Pile, Złotowie i w Zydowie. Zespół nagrał również początkowo dwujęzyczny dla „Ton-pressu”, z udziałem swojego stałego wokalisty — Witolda Konecznego.

Sezon przyniósł „Szpakom” odznakę honorową „Za zasługi dla województwa poznańskiego”, przyznana chórowi przez Wojewódzką Radę Narodową. (pa)

Konkurs poetycki i fotograficzny pod hasłem: dziecko

Zarząd Główny Socjalistycznego Związku Studentów Polskich z redakcją „Nowego Medyka” i „Integracji” ogłaszają ogólnopolski konkurs pod hasłem: DZIECKO. Patronat nad konkursem objął Komitet Obchodów Międzynarodowego Roku Dziecka.

Konkurs odbywa się w dwóch kategoriach: 1) utworów poetyckich, 2) prac fotograficznych. Jest imprezą otwartą, mogą w niej brać udział twórcy młodego pokolenia, niezależnie od przynależności do stowarzyszeń i organizacji twórczych. Organizatorom zależy szczególnie na udziale twórców wywodzących się ze środowisk studenckich.

Nie ogranicza się tematyki prac, winny one dotyczyć szeroko pojętego tematu DZIECKO, a więc zarówno obejmować świat wartości dziecięcej jak i zajmować się problemami dzieci w świecie współczesnym.

Na konkurs poetycki należy nadsyłać 3 utwory poetyckie opatrzone godłem (nie mniej niż w pięciu egzemplarzach maszynopis).

Wykonawcy z kraju i zagranicy na Festiwalu Moniuszkowskim w Kudowie

Kudowa Zdrój jest już w pełni przygotowana na przyjęcie uczestników tegorocznego Festiwalu Moniuszkowskiego związanego ze 160 rocznicą urodzin kompozytora. W imprezie, która odbędzie się w dniach 1-7 lipca, udział wezmą nie tylko członkowie soliści i zespoły polskie, ale również wybitni artyści zagraniczni, m.in. z ZSRR, Kuby, Turcji, Rumunii.

W dniu 1 lipca przewidziano koncert inauguracyjny w Teatrze Zdrojowym. Wystąpi orkiestra Państwowej Opery Śląskiej w Bytomiu pod batutą Napoleona Siessa. Wśród solistów — Maria Foltyn (występ specjalny z okazji 30-lecia pracy artystycznej), Delfina Ambrozjak, Krystyna Szostek-Radkowska, Bernard Ładysław, Władysław Malczewski oraz Wivian Gromowa (ZSRR), Osman Gökoglu (Turcja), Florian Diaconescu, George Ciomaru, Nicolas Urzica (Rumunia), Julia Bucur (Rumunia) i Yolanda Hernandez (Kuba). W programie — muzyka operowa Stanisława Moniuszki.

W dniu 2.VII przewidziano prezentację „Strasznego Dworu” w wykonaniu solistów, orkiestry, chóru i baletu Państwowej Opery w Bytomiu pod dyktando Napoleona Siessa. 3.VII wystąpi liczna grupa wykonawców krajowych i zagranicznych z towarzyszeniem orkiestry opery bytomskiej w koncercie „Stanisław Moniuszko i twórcy jego epoki”. W programie uwertury i arie twórców opery romantycznej.

Dzień 4.VII upłynie pod znakiem widowiska muzyczno-poetyckiego „Domowa pieśń Moniuszki” z udziałem Ewy Krasiewicz, Kazimierza Kowalskiego, Jerzego Ostapiuka, Leokadii Rymkiewicz, Kazimierza Sergiela, Jerzego Sokorskiego i Krystyny Szostek-Radkowskiej. 5.VII odbędzie się koncert „I była w tym Polska”, podczas którego utworzy Moniuszki i Chopina zaprezentują: Halina Czerny-Stefańska, Bogna Sokorska, Krystyna Szostek-Radkowska oraz Jerzy Sokorski — akompaniament.

W wieczorne wokálně-baletowe 6.VII przedstawiono zostan- arie operowe i tance Stanisława Moniuszki i Karola Kurpińskiego. Wystąpi: Orkiestra Symfoniczna Państwowej Filharmonii w Walbrzychu pod dyk-

cją Zdzisława Siedlaka, Zespół Pieśni i Tańca „Wielkopolska” z Poznania pod kierunkiem R. Matysiaka oraz soliści — Ryszard Karczykowski, Tadeusz Kopacki, Krystyna Kuławska, Mariusz Majewski, Jerzy Ostapiuk, Wanda Polanska, Kazimierz Sergiel.

Pieśni Stanisława Moniuszki w różnych wersjach językowych oraz utwory kompozytorów tudredich usłyszy publiczność 7.VII podczas recitalu Yekta Kara (Turcja) oraz Kazimierza Kowalskiego (Polska). Również 7.VII przewidziano jest koncert młodych talentów. Z towarzyszeniem Orkiestry Symfonicznej Państwowej Filharmonii w Walbrzychu pod batutą Józefa Wilkomirskiego w programie arii operowych wystąpią: Barbara Madra, Urszula Mitrega, Ewa Podles, Cezary Godziejewski, Janusz Marcinia, Jan Zakrzewski.

W ramach imprez towarzyszących przewidziana jest m.in. 3.VII sesja popularyzatorska, która poprowadzi prof. Witold Rudziński. (C)

XXVIII Festiwal Haendowski w Halle

Twórczość Jerzego Fryderyka Haendla, kompozytora niemieckiego, zmarłego przed 220 laty w Londynie, gdzie komponował i dyrygował przez wiele lat, ceniona jest w świecie i często wykonywana. Także i u nas wiele wzmuszeń dostarczyło wystawienie opery „Xerxes” w Teatrze Wielkim w Warszawie, a także znakomite wykonanie pod batutą Kazimierza Korda jego oratorium „Mesjasz” przez zespoły Filharmonii Narodowej oraz angielskich i polskich solistów. Niedawno w Moskwie Teatr Wielki po raz pierwszy w swym ponad 200-letniej historii wystawił operę Haendla „Juliusz Cezar”.

Towarzystwa Haendlo-wskie w Anglii i RFN urządzają często festiwale poświęcone twórczości wielkiego muzyka, lecz największym rozmachem i osiągnięciami mogą pochwilić się przede wszystkim tego rodzaju festiwale w NRD, organizowane przez Towarzystwo Haendlo-wskie w miejscu urodzin wielkiego twórcy — w Halle. Miasto wystawiło swemu wielkiemu synowi pomnik na rynku, gdzie często odbywają się koncerty z udziałem chórów zawodowych i amator-skich. W domu, gdzie urodził się Haendel, urządzono muzeum, dokumentujące jego twórczość, gromadzące instrumenty z tamtej epoki i prowadzące szeroką działalność naukową i wydawniczą.

W czerwcu br. odbył się XXVIII Festiwal Haendlo-wski w Halle. Brały w nim udział zespoły i soliści z NRD (m.in. z Berlina, Dreźnie i Lipska), a także zespoły i soliści zagraniczni. Ogółem w Halle i kilku sąsiednich miastach w ciągu 5 dni odbyło się 31 imprez. Jak zawsze prezentowane były opery (w tym roku „Radamisto” i „Ezio”), oratoria (m.in. „Esther” i „Alexanderfest”), a także muzyka instrumentalna Haendla i współczesnych twórców NRD. Opera Państwowa z Berlina przywiozła piękny spektakl „Cosi fan tutte” Mozart, który był wielbicielem Haendla.

Odbyła się sesja naukowa Towarzystwa Haendlo-wskiego poświęcona wystawieniu oper i wykonywaniu oratoriów haendlo-wskich w przeszłości i obecnie. Wybrano również nowy zarząd Towarzystwa Haendlo-wskiego, na którego czele stanął prezes Związku Kompozytorów NRD, Ernst Hermann Meyer. (PAP)

zowania konfliktów. Wszystko jest proste, jasne, rozstrzygnięcie, a ostatecznie i niejako z góry oczekiwane i akceptowane przez widza.

Opłamy więc w westernie ciekawe, pasjonujące przygody, zagrożenia, pościgi, intrygi i walki, i wiemy, że to wszystko jest umowne, zorganizowane dla naszej rozrywki. Umowne, więc nieprawdziwe? Nieprawdziwe na ekranie, ale prawdziwe w nas, w naszej wyobraźni, która jakże chętnie upiśnie nas samych w ramy ekranu. I to jest jedna z tajemnic powodzenia westernu.

Ala jest chłopa i druga. Western jest gatunkiem filmu, który nie znosi wnętrza kameralnego. Żąda przestrzeni. I ruchu. Wiąże człowieka z jego pierwotnym, naturalnym środowiskiem, z przyrodą. Daje mu przeżycie przestrzeni naturalnej i przeżycie związku fizycznego z przyrodą. Daje więc nie tylko wy-poczynki. Dla ludzi miast staje się niemal odrośnięciem, wyzwole-niem z cywilizacji murów, asfaltu i spalin samochodowych. W pamiętnym filmie „Ostatni kowboj”, ten bohater seków westernu ginął wraz z koniem na asfaltowej autostradzie pod kołami ciężarówki.

Ala to nie było podziwne westernu. Jest on po prostu potrzebny. Jest — poza wszystkim innym — wytchnieniem, coś z tego, że tak złudnym, że jest tylko cieniem tego, co człowiek pragnąłby odzyskać: związku z przyrodą. I, kto wie, czy wobec zagrożenia ekologicznego, zagrożenia tego niezbędnej człowiekowi równowagi między nim a jego naturalnym — niegdyś środowiskiem, western nie stoi przed progami nowego odrodzenia?

W sobotę i niedzielę półfinały Pucharu Europy

Lekkoatletki przed bardzo trudną próbą

(P) Wszystkie niemal reprezentacje lekkoatletyczne naszego kontynentu próbowały sił przed półfinałami Pucharu Europy, które odbędą się w najbliższą sobotę i niedzielę. W Lipsku zmierzły się zespoły potentatów: NRD i ZSRR, w Bremie — Polska z RFN, W. Brytania i Szwajcaria, Czechosłowacy podejmowali reprezentacje Rumunii, Węgry, Grecji.

Odbyło się też wiele miłych. To był początek letniego sezonu lekkoatletyki europejskiej, ciąg dalszy stanowiąc będą potyczki półfinałowe, w których zmierza się:

KOBIECY

Sofia — NRD, Rumunia, Bułgaria, Finlandia, Belgia, Szwajcaria, Norwegia, Hiszpania; Sittard — ZSRR, Włochy, Polska, CSRS, Holandia, Szwecja, Irlandia, Portugalia; Cowbran — RFN, W. Brytania, Francja, Węgry, Austria, Jugosławia, Islandia, Dania;

MĘZCZYŹNI

Genewa — NRD, Finlandia, Francja, Szwajcaria, Jugosławia, Hiszpania, Holandia, Irlandia; Lucendseid — RFN, Polska, Włochy, CSRS, Węgry, Grecja, Austria, Dania; Malmoe — ZSRR, W. Brytania, Islandia, Rumunia, Bułgaria, Belgia, Norwegia, Portugalia;

Zespoły włoskie startują symbolicznie — jako gospodarze finału (4-5 sierpnia, Turyn) mają zapewnić w nim udział niezależnie od pozycji półfinałowej. Tych drużyn nasze reprezentacje nie muszą się więc obawiać. W walce o drugie miejsce w grupie (premiowane awansem do finału) nasze lekkoatletki potykają się będą przede wszystkim z reprezentantkami CSRS, mężczyźni chyba nie be-

da mieli kłopotów z zakwalifikowaniem się do finału. W środy numerze „Życia Warszawy” zaprezentowaliśmy dorobek naszych lekkoatletów na listach europejskich, dziś przedstawiamy osiągnięcia lekkoatletów. Oto „polskie konkurencje”:

100 m

10,97 — Goehr, NRD
11,12 — Koch, NRD
11,16 — Kondratieva, ZSRR
11,27 — Iwanowa, Bułg.
11,28 — Anerswald, NRD
11,36 — Schneider, NRD
11,41 — Szewińska, Polska

100 m pl.

12,48 — G. Rabsztyń, Polska
12,63 — Bielczyk, Polska
12,74 — Perka, Polska
12,80 — T. Anisimowa, ZSRR
12,87 — Komisowa, ZSRR
12,93 — Lebediewa, ZSRR
12,97 — E. Rabsztyń, Polska
12,99 — Langer, Polska

400 m pl.

55,00 — Rossley, NRD
55,64 — Makiejewa, ZSRR
55,72 — Klepp, NRD
55,88 — Hollmann, RFN
55,92 — Koehn, NRD
56,80 — Kacperczyk, Polska

4 × 100 m

42,09 — NRD
42,63 — ZSRR
43,64 — Polska

Igrzyska LZS

Gimnastyczki z Olkusa najlepsze

Od naszego specjalnego wysłannika
WALDEMARA CHLEBOWSKIEGO

Koszalin, 27 czerwca

(P) W Koszalinie odbywają się VIII Ogólnopolskie Igrzyska LZS Młodzieży Szkół Rolniczych i CZSR „Samopomoc Chłopska”. Startuje ponad 2,5 tys. zawodniczek i zawodników z całego kraju.

W środy zakończyły się zawody w akrobatyce sportowej. Zwycięstwo dla ekipy wojewódzkiej katowickiej wywalczyły uczennice Zespołu Szkół Zawodowych CZSR z Olkusa. Nie

dziwnego, skoro w ich szere-gach występowały reprezentantki Polski — dwójka Alicja Lach i Agata Ostrowska. Nie miały one równych sobie konkurentek w Koszalinie i bezapelacyjnie zajęły pierwsze miejsce.

Akrobaci z olkuskiej szkoły zdobyli jeszcze sześć złotych medali: w klasie mistrzowskiej trójka dziewcząt (znowu Lach i Ostrowska oraz Lucyna Stach), w skoku dziewcząt Bożena Cebula i w skoku chłopców Witold Majka, a w klasie pierwszej trójka dziewcząt (Małgorzata Pietruszka, Bożena Kućmierz i Ewa Baniś), dwójka (Pietruszka i Baniś) oraz w skoku Bożena Kućmierz. Trenerami w olkuskiej szkole są Stefania i Zdzisław Gregorscy oraz Irena Jach-Czerwik.

2.350 zagranicznych sportowców na Spartakiadzie Narodów ZSRR

(P) Organizatorzy VII Spartakiady Narodów ZSRR oczekują, że w finałach tej imprezy weźmie udział około 2.350 sportowców z zagranicznych z 87 krajów. W zawodach w podnoszeniu ciężarów wystąpi 50 czołowych sztagistów świata, w tym m.in. mistrzowie świata Kubaczyński Daniel Nunes i Roberto Urrutia, Rolf Milser (NRD) mistrz Europy Gerd Bonk (RFN). W reprezentacji bokse- rów Kuby znajdzie się dwukrotny mistrz olimpijski Teofilo Stevenson, do startu w zawodach lekkoatletycznych na spartakiadzie przygotowują się mistrz olimpijski w sprincie Don Quarrie z Jamajki, rekordzista świata na czterech dystansach, Kenjczyk Henry Rono. Zagraniczni sportowcy wezmą udział we wszystkich olimpijskich dyscyplinach sportu, z wyjątkiem piłki nożnej, hokeja na trawie, żeglarsstwa i jeździectwa. W 19 dyscyplinach sportu wystąpią Czechosłowacy, w 18 — Polacy, w 14 — Bułgarzy, Kubaczyński, Japończyk. Najbardziej liczne ekipy na spartakiadzie będą reprezentowane przez NRD — 127 zawodników, USA — 125, Polski — 85, Japonii — 111, CSRS — 107. Na uwagę zasługuje również udział w spartakiadach zawodach reprezentantów krajów, które nie osiągnęły jeszcze sukcesów na międzynarodowych arenach — zawodników Angoli, Gwinei-Bissau, Republiki Gwinei. (PAP)

Z różnych dziedzin

● W Zatoce Kilońskiej rozegrano drugie wyścigi żeglarskich mistrzostw świata w klasach „Latający Holender” oraz „Tornado”.

W klasie „Tornado” triumfowali amerykańska załoga Keith Notary z Davidem Gamblinem. Oni też prowadzą w łącznej punktacji mając 30 pkt. przed zwycięzcami pierwszego wyścigu Australijczykami Brianem Lewisem i Barry Robsonem 15,0 pkt.

Drugi wyścig w klasie „FD” wygrali Francuzi Marc Bouet — Thierry Poiry. Oni też obeli prowadzenie — 11,7 pkt. przed Leontiewem i Zubanowem (ZSRR) — 17,4.

● W Zyrzycu zakończył się trzyetapowy ogólnopolski wyścig kolarski juniorów o białą wstęgę Jeziora Żywieckiego. Zwycięzca został Zygmunt Nisterenko (Zdrój Ciechanów) w czasie — 7:55:47 godz. przed Jerzym Swinoga (LKS Mazowiec) — 7:56:58 i Andrzejem Jaskolą (Polonia Łaziska) — 7:57:07 godz.

● Na turnieju tenisowym kobiet w Zinnowit drużyna polska przegrała z NRD 0:3. W najciekawszej grze Christine Schulz

(NRD) pokonała Iwonę Kuczyńską 3:6, 6:4, 6:1. Tenisistki NRD wraz z zespołem ZSRR zakwalifikowały się do finału.

● W Moskwie odbywa się międzynarodowy turniej hokeja na trawie. Polscy hokeiści przegrali z Holandią 0:5 (0:3), a drużyna ZSRR uległa zespołowi NRD 2:3 (1:1). (PAP)

● W Moskwie odbywa się międzynarodowy turniej hokeja na trawie. Polscy hokeiści przegrali z Holandią 0:5 (0:3), a drużyna ZSRR uległa zespołowi NRD 2:3 (1:1). (PAP)

● W Moskwie odbywa się międzynarodowy turniej hokeja na trawie. Polscy hokeiści przegrali z Holandią 0:5 (0:3), a drużyna ZSRR uległa zespołowi NRD 2:3 (1:1). (PAP)

● W Moskwie odbywa się międzynarodowy turniej hokeja na trawie. Polscy hokeiści przegrali z Holandią 0:5 (0:3), a drużyna ZSRR uległa zespołowi NRD 2:3 (1:1). (PAP)

● W Moskwie odbywa się międzynarodowy turniej hokeja na trawie. Polscy hokeiści przegrali z Holandią 0:5 (0:3), a drużyna ZSRR uległa zespołowi NRD 2:3 (1:1). (PAP)

● W Moskwie odbywa się międzynarodowy turniej hokeja na trawie. Polscy hokeiści przegrali z Holandią 0:5 (0:3), a drużyna ZSRR uległa zespołowi NRD 2:3 (1:1). (PAP)

● W Moskwie odbywa się międzynarodowy turniej hokeja na trawie. Polscy hokeiści przegrali z Holandią 0:5 (0:3), a drużyna ZSRR uległa zespołowi NRD 2:3 (1:1). (PAP)

● W Moskwie odbywa się międzynarodowy turniej hokeja na trawie. Polscy hokeiści przegrali z Holandią 0:5 (0:3), a drużyna ZSRR uległa zespołowi NRD 2:3 (1:1). (PAP)

● W Moskwie odbywa się międzynarodowy turniej hokeja na trawie. Polscy hokeiści przegrali z Holandią 0:5 (0:3), a drużyna ZSRR uległa zespołowi NRD 2:3 (1:1). (PAP)

Książki nadesłane

BELETRYSTYKA POLSKA

A. Zych — Uścisk — Wyd. RITV str. 104 cena 12 zł
S. M. Jankowski — „Chlebowy” — Wyd. RITV str. 118 cena 15 zł
J. Abramow — Nowy — Wyd. RITV str. 126 cena 15 zł
A. Mularczyk — Wielki podryw — Wyd. RITV str. 138 cena 15 zł
A. Mularczyk — Świeży zapach dąbki mioty — Wyd. RITV str. 178 cena 15 zł
H. Bardziejewski — Kraina intymności — Wyd. RITV str. 138 cena 15 zł

SZKICE

M. Czerwinski — Telewizja, radio, ludzie — Wyd. RITV str. 135 cena 16 zł

TEATRALIA

I. Iredyński — Skąd ta wrażliwość — Wyd. RITV str. 204 cena 40 zł

PRZEBŁADY

B. Fenoglio — Panna prywatna — Wyd. PIW str. 123 cena 40 zł
P. Nourissier — Wymyśle alimunde — Wyd. PIW str. 218 cena 30 zł
P. White — Voss — Wyd. PIW str. 455 cena 80 zł

ze stołu montażowego

Stanisław Grzelecki

Cień wyzwolenia

Zmarł niedawno John Wayne był jednym z najbardziej znanych aktorów westernu. Występował w tak wielu filmach tego gatunku (biografowie ustalają ich liczbę na ponad 200), że stał się niemal ich symbolem. Stworzył w nich właściwie tylko jedną postać — swoją własną. Grywał przeważnie role szeryfów, ludzi mocnych i prawych.

Nie piszę jednak wspomnień o Johnie Wayne. Wraz z jego śmiercią nie umiera western. Choć utracił miejsce jednego z głównych gatunków w amerykańskiej kinematografii, nadal istnieje i przyciąga miliony widzów na świecie, choć zmienia okresami swą formułę.

Jest to zjawisko zadziwiające. Legenda nawiązująca do początków jednego narodu podbiła świat. I to legenda tworząca jakby na przekór faktom historycznym. Zdobywanie Dzikiego Zachodu jest w istocie ciemną plamą w dziejach USA. Oznacza przecież nie tylko rabunek terytoriów należących do prapoczątków Indian, ale także brutalną eksterminację setek tysięcy ludzi, którzy, jak na przykład Prokezi, potrafili stworzyć wyspę spokoju i organizacji państwową i ciekawą kulturę.

Amerykańscy kolonizatorzy nie osiągnęli takich rozmiarów

zbrodni, jakiej na Aztekach i Inkach, w Meksyku i w Peru, dokonali cztery wieki wcześniej. Hiszpanie, byli to już inne czasy, ale Amerykanie nie ustępowali Hiszpanom w okrucieństwie i rozmiarach ludobójstwa. Jak uszło to się stało, że oina prawdziwa historyczna sztuka filmowa potrafiła zamienić w heroiczną legendę i narzuciła jej obraz światu?

Trzeba przyznać, że twórcy westernu omijali jak tylko mogli prawdę historyczną o eksterminacji Indian. Więcej, kiedy temat filmu o nią zaczepiali, z reguły potępiali ją, podejmowali rozrachunek z przestępstwami. Western niemal od początku był poświęcony innym sprawom, innym bohaterom. W tysiącach obrazów ukazywał urzeczywistnienie słynnego hasła, które dzienikarz Horace Greely rzucił amerykańskiej młodzieży: „Idź na Zachód, młody człowieku, i rośnij wraz z krajem!”. Bohaterami westernu byli zawsze szeryfowie, którzy z rewolwerem w dłoni strzelali na Zachodzie praw naruszających przez elementy nie tylko awanturnicze, ale i zbrodnicze. Byli bohaterami i kowboje, czyli, wyczerpując, pastuchy, którzy konno i zbrojnie strzelali na preriach stał byt bogatych farmerów. W westernach jednak rzadko widać uśmiech na jej twarzy, a nie, abito, ciemny i smutny.

W westernie jednak rzadko widać uśmiech na jej twarzy, a nie, abito, ciemny i smutny.

W westernie jednak rzadko widać uśmiech na jej twarzy, a nie, abito, ciemny i smutny.

W westernie jednak rzadko widać uśmiech na jej twarzy, a nie, abito, ciemny i smutny.

Drugi dzień obrad XXXIII sesji RWPG

(B) DOKOŃCZENIE ZE STR. 1
tytuł: terminów i wstępnej porządku dziennego następnego XXXIV Sesji Rady.

Przemówienie

Aleksiej Kosygin

W drugim dniu obrad przemawiał szefowie poszczególnych delegacji na sesję. Pierwszy zabrał głos przewodniczący delegacji radzieckiej, premier Aleksiej Kosygin.

Podkreślił on, iż w okresie 30 lat działalności Rada zgromadziła bogate doświadczenia w dziedzinie wspólnego rozwiązywania ważnych problemów. Stwierdził, że delegacja radziecka podziela ocenę i wnioski zawarte w materiałach przedstawionych do rozpatrzenia przez sesję i zasadniczo akceptuje przygotowany projekt uchwały końcowej.

Obecna sesja — powiedział Kosygin — ma za zadanie rozpatrzyć i zaakceptować projekty wieloletnich kierunkowych programów współpracy (WKWP) w dziedzinie produkcji artykułów przemysłowych powszechnego użytku i w rozwoju transportu oraz podsumować wyniki prac nad pięcioletnimi wieloletnimi kierunkowymi programami współpracy, ocenić przebieg ich realizacji oraz koordynację narodowych planów gospodarczych na przyszłą pięćlatkę.

KPZR i rząd radziecki — podkreślił mowa — będą nadal czynili wszystko, co leży w ich mocy dla konsekwentnego pogłębiania i rozwoju współpracy gospodarczej z bratnimi krajami.

Przemówienie

Mieczysława Jagiełskiego

W imieniu delegacji PRL przemawiał jej przewodniczący wiceprezes Rady Ministrów Mieczysław Jagiełski. Stwierdził, że zarówno rok jaki minął od XXXII sesji, jak i lata poprzednie, charakteryzowała intensywna praca w krajach członkowskich i organach Rady nad urzeczywistnieniem celów i zadań integracji, nad ugruntowaniem nowych zasad i metod współdziałania.

Mowa z zadowoleniem podkreślił, że postanowienia poprzedniej sesji Rady dotyczące opracowania wieloletnich kierunkowych programów współpracy wykonalnymi pomysłami, tworząc podstawę dalszego rozwoju i pogłębiania integracji gospodarczej krajów RWPG. Na obecnej sesji zatwierdzano dwa następne programy. Ogólne kierunki i konkretne przedsięwzięcia zawarte w tych dokumentach odpowiadają również żywotnym potrzebom naszego kraju.

Obecnie w centrum uwagi organizacji RWPG stoją zadania związane z realizacją wieloletnich kierunkowych programów współpracy. Od stopnia wykonania tych programów zależy w dużej mierze rozwój gospodarczy naszych krajów. Jednym z głównych zadań powinno być terminowe opracowanie i uzgodnienie przewidywanych porozumień wielostronnych i dwustronnych. Terminy opracowania porozumień należy ściśle powiązać z koordynacją planów społeczno-gospodarczych krajów Rady.

Strona polska, podobnie jak dotychczas, dąży do wszelkich starań, aby prace nad określeniem i wykonaniem zadań wynikających z wieloletnich kierunkowych programów współpracy przebiegały pomyślnie i zgodnie z przyjętymi terminami.

Jednym z podstawowych problemów, które decydują o stałym i wszechstronnym rozwoju społecznym i ekonomicznym naszych krajów, jest pokrycie zapotrzebowania na energię, paliwa i surowce. Jakiegolwiek wskaz, że ostatnio możemy odnotować widoczny postęp w rozwiązywaniu niektórych problemów energetycznych, paliwowych i surowcowych w ramach RWPG, zwłaszcza gdy chodzi o energię elektryczną. Strona polska wnosi znaczny wkład w rozwój tej dziedziny produkcji. Zaangażowaliśmy w tym celu znaczne środki inwestycyjne w rozwój mocy produkcyjnych w przemyśle i odpowiedniego zaplecza naukowo-badawczego. Trochę o skuteczne rozwiązanie problemów paliwowo-surowcowych jest nakazem chwili dla wszystkich krajów wspólnoty.

Chcielibyśmy z tego miejsca podkreślić z uznaniem międzynarodowe stanowisko partii i rządu radzieckiego, który wszechstronnie, efektywnie współdziała w rozwiązywaniu tych problemów w interesie całej wspólnoty.

Innym przykładem racjonalnej i konkretnej współpracy w tej dziedzinie jest przygotowane porozumienie o specjalizacji i kooperacji w bardziej i mniej energochłonnej produkcji wyrobów chemicznych. Jesteśmy przekonani, że efekty uzyskane w wyniku realizacji tego porozumienia potwierdzą słuszność podjętych inicjatyw.

Podsumowując w Polsce wszechstronne przedsięwzięcia, aby jeszcze oszczędniej i efektywniej gospodarować energią elektryczną, ropą naftową i gazem ziemnym. Podsumujemy ogólny wynik dla rozwoju krajowej bazy paliwowo-energetycznej, zarówno gdy chodzi o węgiel kamienny, energetyczny i koksujący, jak i brunatny. Przenajmniej dodatkowe ponadplanowe środki na rozwój wydobywania i transportu węgla oraz tworzenie nowych zdolności produkcyjnych w dziedzinie maszyn i urządzeń dla przemysłu wydobywczego.

Drugim niezwykle istotnym dla nas problemem jest zapewnienie pokrycia rosnącego zapotrzebowania na surowce żelazne, co wiąże się z intensywnym rozwojem polskiego hutnictwa żelaza. Wymownym przykładem tego rozwoju jest budowa

kładem tego rozwoju jest budowa — przy współpracy ZSRR — wielkiego kombinatu hutniczego „Katowice” o zdolności produkcyjnej 9,5 mln ton stali rocznie. Jesteśmy zainteresowani otrzymywaniem z ZSRR dodatkowych dostaw tych surowców w najbliższym pięcioleciu.

W gospodarce surowcami i materiałami do produkcji oprócz zastrzeżonego reżimu oszczędności, wdrażamy program odzyskiwania surowców wtórnych. Wydajemy znaczne środki pieniężne na racjonalizację i wyeliminowanie niepotrzebnych surowców, paliw i energii elektrycznej w procesach technologicznych w przemyśle, w budownictwie, w transporcie i gospodarce komunalnej.

Jedną z dróg zaspokojenia potrzeb paliwowo-energetycznych powinna polegać na lepszym wykorzystaniu posiadanych zasobów dzięki intensywnemu rozwojowi współpracy naukowo-technicznej. Strona polska proponuje skoncentrowanie wysiłków krajów RWPG na aktywnym wspólnym rozwiązywaniu problemów związanych z uruchomieniem na skalę przemysłową procesów upływniania i gazyfikacji węgla, a także wykorzystania niekonwencjonalnych źródeł energii.

Kraj nasz poświęca dużo uwagi rozwojowi transportu ze względu na jego doniosłą rolę w funkcjonowaniu gospodarki

oraz ważne miejsce w pogłębianiu procesu integracji i poszerzaniu wielokierunkowych powiązań między naszymi krajami. Kosztem wielkich nakładów dokonaliśmy w latach 1971—1978 poważnej rozbudowy i modernizacji kolei i dróg. Realizujemy dodatkowy program rozwoju transportu na lata 1979—1980. Dobiega końca budowa wspólnie z ZSRR linii hutniczo-siarkowej.

W przygotowywanym przez te sesje wieloletnim kierunkowym programie współpracy w dziedzinie rozwoju połączeń transportowych strona polska ma za zadanie udział.

W dalszym ciągu mowa poruszy sprawy związane z dalszym doskonaleniem taryf i stawek jako skutecznych instrumentów ekonomicznych we współpracy w dziedzinie transportu.

M. Jagiełski podkreślił znaczenie programu racjonalnego zapożyczenia potrzeb na przemysłowe artykuły powszechnego użytku. Opracowanie i uchwalenie tego programu stanowi, wraz z zatwierdzonym na ubiegłej sesji programem współpracy w dziedzinie rolnictwa i przemysłu spożywczego, dowód troski kierownictwa partii i rządów naszych krajów o stałe poprawę warunków życia społeczeństw, o zaspokojenie ich podstawowych potrzeb materialnych i kulturalnych.

W przekonaniu delegacji polskiej — kontynuował wicepremier PRL — coraz wyraźniejszą rolę we wzajemnych stosunkach między krajami RWPG odgrywa ekonomiczne mechanizmy współpracy. Kraj nasz przywiązuje duże znaczenie do doskonałości systemu walutowo-financego krajów RWPG i jego odpowiedniego dostosowania do bieżących warunków rozwoju integracji gospodarczej i współpracy.

Oprócz wspólnego rozwiązywania skomplikowanych problemów surowcowych o znaczeniu strategicznym dla rozwoju gospodarczego krajów wspólnoty, do najważniejszych zadań działalności Rady zaliczamy dążenie do zapewnienia maksymalnego rozwoju specjalizacji i kooperacji przemysłowej oraz pogłębianie współpracy w badaniach naukowo-technicznych. Wyniki osiągnięte na tym polu chociaż są istotnym postępem

w stosunku do lat ubiegłych, nie wyczerpują istniejących możliwości. Zdecydowany postęp powinniśmy osiągnąć zwłaszcza w rozwoju kooperacji w produkcji części i podzespołów oraz w tworzeniu bazy ich produkcji w zainteresowanych krajach.

Z uzyskaniem wysokim poziomem rozwoju przemysłowego wiąże się konieczność wzmożenia powiązań kooperacyjnych i postępu technicznego jako

drogę wzrostu opłacalności i poziomu technicznego produkcji poszczególnych wyrobów oraz ich konkurencyjności na rynkach światowych. Sprzyja temu wielka skala produkcji, zapewniająca obniżenie kosztów i uśredniania kosztów na jednostkę wyrobu. W tym celu należy rozwijać nowoczesne rozwiązania techniczne.

Na podstawie uchwały VII Zjazdu KPZR i XXV Zjazdu KPZR i zgodnie z porozumieniem osiągniętym między i sekretarzem KC KPZR Edwardem Gierkiem i sekretarzem generalnym KC KPZR, przewodniczącym Prezydium Rady Najwyższej ZSRR Leonidem Breżniewem opracowany jest projekt programu rozwoju specjalizacji i kooperacji w produkcji między PRL i ZSRR do 1980 r. Podobne programy przygotowujemy również z innymi krajami RWPG, dostosowując je do specyfiki współpracy z każdym z nich.

Tak jak kompleksowy program otworzył nowy etap rozwoju współpracy w ramach RWPG, tak wieloletnie kierunkowe programy współpracy powinny zapoczątkować nowy etap w rozwoju specjalizacji i kooperacji produkcji.

W okresie, kiedy podstawowym kryterium rozwoju gospodarczego staje się intensyfikacja produkcji materialnej przy zastosowaniu nowoczesnej techniki, a źródła zwiększenia efektywności produkcji szukamy w pogłębianiu socjalistycznego podziału pracy, szczególnego znaczenia nabiera współpraca naukowo-techniczna. W kompleksie przedsięwzięć integracyjnych spełnia ona rolę czynnika fundamentalnego, który warunkuje powodzenie socjalistycznej integracji gospodarczej. Wynika to z roli, jaką odgrywa nauka i technika w procesie budownictwa socjalistycznego, w społecznogospodarczym rozwoju wspólnoty krajów.

Mani przy tym na uwagę, że we wszystkich krajach rady rozwija się poważny potencjał naukowy, którego zespolenie mogłoby wielokrotnie wysiłki twórcze każdego państwa i pozwolić na wspólne podejmowanie takich prac badawczych, jakich samodzielnie — z wyjątkiem ZSRR — nie moglibyśmy podejmować. O celowości wspólnego rozwiązywania zagadnień złożonych i trudnych, do których należy m.in. działalność drożdżowa, świadczą zorganizowane w maju br. polsko-radzieckie sympozjum na temat efektywnego wykorzystywania wyników prac badawczych.

Mówiąc o zagadnieniu usprawnienia działalności rady, M. Jagiełski stwierdził, że organizacyjny system współpracy zapewnia warunki niezbędne do rozwoju wzajemnie korzystnych powiązań gospodarczych. Śmiało należy jednak wprowadzać w życie przedsięwzięcia mające na celu skonkretyzowanie działalności organów na podstawowych problemach współpracy, zwłaszcza na realizacji wieloletnich programów kierunkowych.

Zdaniem delegacji polskiej, ocena zarówno całokształtu osiągnięć RWPG w ciągu 30 lat działalności, jak i wyników uzyskanych po XXXII sesji pozwala stwierdzić, że realizacja programu socjalistycznej integracji gospodarczej przebiega pomyślnie.

W tym celu należy rozwijać nowoczesne rozwiązania techniczne.

Na podstawie uchwały VII Zjazdu KPZR i XXV Zjazdu KPZR i zgodnie z porozumieniem osiągniętym między i sekretarzem KC KPZR Edwardem Gierkiem i sekretarzem generalnym KC KPZR, przewodniczącym Prezydium Rady Najwyższej ZSRR Leonidem Breżniewem opracowany jest projekt programu rozwoju specjalizacji i kooperacji w produkcji między PRL i ZSRR do 1980 r. Podobne programy przygotowujemy również z innymi krajami RWPG, dostosowując je do specyfiki współpracy z każdym z nich.

Tak jak kompleksowy program otworzył nowy etap rozwoju współpracy w ramach RWPG, tak wieloletnie kierunkowe programy współpracy powinny zapoczątkować nowy etap w rozwoju specjalizacji i kooperacji produkcji.

W okresie, kiedy podstawowym kryterium rozwoju gospodarczego staje się intensyfikacja produkcji materialnej przy zastosowaniu nowoczesnej techniki, a źródła zwiększenia efektywności produkcji szukamy w pogłębianiu socjalistycznego podziału pracy, szczególnego znaczenia nabiera współpraca naukowo-techniczna. W kompleksie przedsięwzięć integracyjnych spełnia ona rolę czynnika fundamentalnego, który warunkuje powodzenie socjalistycznej integracji gospodarczej. Wynika to z roli, jaką odgrywa nauka i technika w procesie budownictwa socjalistycznego, w społecznogospodarczym rozwoju wspólnoty krajów.

Mani przy tym na uwagę, że we wszystkich krajach rady rozwija się poważny potencjał naukowy, którego zespolenie mogłoby wielokrotnie wysiłki twórcze każdego państwa i pozwolić na wspólne podejmowanie takich prac badawczych, jakich samodzielnie — z wyjątkiem ZSRR — nie moglibyśmy podejmować. O celowości wspólnego rozwiązywania zagadnień złożonych i trudnych, do których należy m.in. działalność drożdżowa, świadczą zorganizowane w maju br. polsko-radzieckie sympozjum na temat efektywnego wykorzystywania wyników prac badawczych.

Mówiąc o zagadnieniu usprawnienia działalności rady, M. Jagiełski stwierdził, że organizacyjny system współpracy zapewnia warunki niezbędne do rozwoju wzajemnie korzystnych powiązań gospodarczych. Śmiało należy jednak wprowadzać w życie przedsięwzięcia mające na celu skonkretyzowanie działalności organów na podstawowych problemach współpracy, zwłaszcza na realizacji wieloletnich programów kierunkowych.

Zdaniem delegacji polskiej, ocena zarówno całokształtu osiągnięć RWPG w ciągu 30 lat działalności, jak i wyników uzyskanych po XXXII sesji pozwala stwierdzić, że realizacja programu socjalistycznej integracji gospodarczej przebiega pomyślnie.

W tym celu należy rozwijać nowoczesne rozwiązania techniczne.

Na podstawie uchwały VII Zjazdu KPZR i XXV Zjazdu KPZR i zgodnie z porozumieniem osiągniętym między i sekretarzem KC KPZR Edwardem Gierkiem i sekretarzem generalnym KC KPZR, przewodniczącym Prezydium Rady Najwyższej ZSRR Leonidem Breżniewem opracowany jest projekt programu rozwoju specjalizacji i kooperacji w produkcji między PRL i ZSRR do 1980 r. Podobne programy przygotowujemy również z innymi krajami RWPG, dostosowując je do specyfiki współpracy z każdym z nich.

Tak jak kompleksowy program otworzył nowy etap rozwoju współpracy w ramach RWPG, tak wieloletnie kierunkowe programy współpracy powinny zapoczątkować nowy etap w rozwoju specjalizacji i kooperacji produkcji.

W okresie, kiedy podstawowym kryterium rozwoju gospodarczego staje się intensyfikacja produkcji materialnej przy zastosowaniu nowoczesnej techniki, a źródła zwiększenia efektywności produkcji szukamy w pogłębianiu socjalistycznego podziału pracy, szczególnego znaczenia nabiera współpraca naukowo-techniczna. W kompleksie przedsięwzięć integracyjnych spełnia ona rolę czynnika fundamentalnego, który warunkuje powodzenie socjalistycznej integracji gospodarczej. Wynika to z roli, jaką odgrywa nauka i technika w procesie budownictwa socjalistycznego, w społecznogospodarczym rozwoju wspólnoty krajów.

Mani przy tym na uwagę, że we wszystkich krajach rady rozwija się poważny potencjał naukowy, którego zespolenie mogłoby wielokrotnie wysiłki twórcze każdego państwa i pozwolić na wspólne podejmowanie takich prac badawczych, jakich samodzielnie — z wyjątkiem ZSRR — nie moglibyśmy podejmować. O celowości wspólnego rozwiązywania zagadnień złożonych i trudnych, do których należy m.in. działalność drożdżowa, świadczą zorganizowane w maju br. polsko-radzieckie sympozjum na temat efektywnego wykorzystywania wyników prac badawczych.

Mówiąc o zagadnieniu usprawnienia działalności rady, M. Jagiełski stwierdził, że organizacyjny system współpracy zapewnia warunki niezbędne do rozwoju wzajemnie korzystnych powiązań gospodarczych. Śmiało należy jednak wprowadzać w życie przedsięwzięcia mające na celu skonkretyzowanie działalności organów na podstawowych problemach współpracy, zwłaszcza na realizacji wieloletnich programów kierunkowych.

Zdaniem delegacji polskiej, ocena zarówno całokształtu osiągnięć RWPG w ciągu 30 lat działalności, jak i wyników uzyskanych po XXXII sesji pozwala stwierdzić, że realizacja programu socjalistycznej integracji gospodarczej przebiega pomyślnie.

W tym celu należy rozwijać nowoczesne rozwiązania techniczne.

Na podstawie uchwały VII Zjazdu KPZR i XXV Zjazdu KPZR i zgodnie z porozumieniem osiągniętym między i sekretarzem KC KPZR Edwardem Gierkiem i sekretarzem generalnym KC KPZR, przewodniczącym Prezydium Rady Najwyższej ZSRR Leonidem Breżniewem opracowany jest projekt programu rozwoju specjalizacji i kooperacji w produkcji między PRL i ZSRR do 1980 r. Podobne programy przygotowujemy również z innymi krajami RWPG, dostosowując je do specyfiki współpracy z każdym z nich.

Tak jak kompleksowy program otworzył nowy etap rozwoju współpracy w ramach RWPG, tak wieloletnie kierunkowe programy współpracy powinny zapoczątkować nowy etap w rozwoju specjalizacji i kooperacji produkcji.

W okresie, kiedy podstawowym kryterium rozwoju gospodarczego staje się intensyfikacja produkcji materialnej przy zastosowaniu nowoczesnej techniki, a źródła zwiększenia efektywności produkcji szukamy w pogłębianiu socjalistycznego podziału pracy, szczególnego znaczenia nabiera współpraca naukowo-techniczna. W kompleksie przedsięwzięć integracyjnych spełnia ona rolę czynnika fundamentalnego, który warunkuje powodzenie socjalistycznej integracji gospodarczej. Wynika to z roli, jaką odgrywa nauka i technika w procesie budownictwa socjalistycznego, w społecznogospodarczym rozwoju wspólnoty krajów.

Mani przy tym na uwagę, że we wszystkich krajach rady rozwija się poważny potencjał naukowy, którego zespolenie mogłoby wielokrotnie wysiłki twórcze każdego państwa i pozwolić na wspólne podejmowanie takich prac badawczych, jakich samodzielnie — z wyjątkiem ZSRR — nie moglibyśmy podejmować. O celowości wspólnego rozwiązywania zagadnień złożonych i trudnych, do których należy m.in. działalność drożdżowa, świadczą zorganizowane w maju br. polsko-radzieckie sympozjum na temat efektywnego wykorzystywania wyników prac badawczych.

Mówiąc o zagadnieniu usprawnienia działalności rady, M. Jagiełski stwierdził, że organizacyjny system współpracy zapewnia warunki niezbędne do rozwoju wzajemnie korzystnych powiązań gospodarczych. Śmiało należy jednak wprowadzać w życie przedsięwzięcia mające na celu skonkretyzowanie działalności organów na podstawowych problemach współpracy, zwłaszcza na realizacji wieloletnich programów kierunkowych.

Zdaniem delegacji polskiej, ocena zarówno całokształtu osiągnięć RWPG w ciągu 30 lat działalności, jak i wyników uzyskanych po XXXII sesji pozwala stwierdzić, że realizacja programu socjalistycznej integracji gospodarczej przebiega pomyślnie.

nie, dobrze służy rozwojowi społeczno-gospodarczemu każdego państwa członkowskiego i wspólnoty jako całości.

Współpraca gospodarcza i naukowo-techniczna z krajami wspólnoty socjalistycznej — członkami RWPG jest jedną z najważniejszych dziedzin polityki społeczno-gospodarczej PRL. Zgodnie z uchwałami VI i VII Zjazdu KPZR spełnia ona i będzie nadal spełniać rolę ważnego czynnika rozwoju naszej gospodarki, nauki i techniki. Współpraca z krajami RWPG — to również istotny element naszej polityki zagranicznej i umacniania pozycji socjalizmu w świecie.

Po wypracowaniu porządku dziennego sesji posiedzenie nastąpiła przerwa w obradach plenarnych.

Korzystając z przerwy posiedzenie delegacji odbywały — zgodnie z wieloletnią już tradycją — spotkania robocze, dyskutując nad wybranymi zagadnieniami dwustronnej współpracy gospodarczej. Odbywały się także spotkania szefów poszczególnych delegacji.

W czwartek przewidziane jest zakończenie obrad XXXIII sesji RWPG. Tego dnia ma nastąpić podpisanie dokumentów sesji i wielu nowych porozumień wielostronnych między krajami członkowskimi RWPG. (P)

Aleksiej Kosygin

spotkał się z premierem

W. Brytanii

MOSKWA (PAP). Premier W. Brytanii, pani Margaret Thatcher 26 bm. w drodze do Tokio zatrzymała się w Moskwie, gdzie na lotnisku powitali ją premier ZSRR Aleksiej Kosygin i inne osobistości.

A. Kosygin i M. Thatcher przeprowadzili rozmowę, w której poruszyli aktualne sprawy dotyczące stosunków radziecko-brytyjskich oraz problemy międzynarodowe. Obie strony odpowiedziały się za kontynuowaniem procesu odprężenia międzynarodowego, zahamowaniem wysiłku zbrojeni, za rozwiązaniem Wyrażono również zadowolenie z wyników radziecko-amerykańskiego spotkania na najwyższym szczeblu w Wiedniu i podpisaniu układu SALT II.

Potwierdzono, iż oba państwa zamierzają rozwijać wzajemne stosunki zgodnie z interesami narodów Związku Radzieckiego i Wielkiej Brytanii. (P)

Syryjsko-izraelska potyczka nad Libanem

(D) DOKOŃCZENIE ZE STR. 1

Podczas nalotu samoloty izraelskie zaatakowały myśliwce syryjskie. Wywalała się walka powietrzna, podczas której — jak poinformowało dowództwo lotnictwa brytyjskiego — dwa samoloty izraelskie typu „Phantom” zestrzelono. Komunikat syryjski podaje, że cztery samoloty syryjskie zostały trafione.

Palestyńska agencja prasowa WAFIA informuje, że obrona przeciwlotnicza oddziałów palestyńskich i sił lewicy libańskiej zestrzeliła dwa samoloty izraelskie spośród eskadry bombardującej obozy Palestyńczyków. Agencja podaje też, iż atak lotnictwa izraelskiego był skoordynowany z działalnością izraelskiej marynarki wojennej. Na wodach południowego Libanu pojawiły się liczne kutry torpedowe i kanonierki izraelskie.

Obserwatorzy polityczni podkreślają, że kolejny nalot myśliwców izraelskich na południowy Liban jest jeszcze jedną barbarzyńską i prowokacyjną akcją Izraela, wymierzoną przeciwko Palestyńczykom i godzącą w suwerenność Libanu. Izrael chce za wszelką cenę zmusić Liban do podpisania separatystycznego porozumienia z Tel Awiwem, podobnego do układu Egipt-Izrael. Premier Begin wystąpił w tych dniach ponownie z takim zadaniem pod adresem rządu w Bejrucie i zagroził, że jeśli Liban usteunkuje się do tego negatywnie, będzie atakowany przez armię izraelską. Izrael uzurpuje sobie prawo do niszczenia obozów palestyńskich w południowym Libanie pod

Hitlerowskie zbrodnie nie mogą ulec przedawnieniu

(A) DOKOŃCZENIE ZE STR. 1

dokonywanych w niemieckich obozach koncentracyjnych i w obozach zagłady.

W latach 1978—1979 na procesy przeciwko zbrodniarzom wojennym wyjechało do RFN 103 świadków z Polski. W tym samym czasie do Polski przybyło 13 ekip — przedstawicieli sądów RFN w celu wzięcia udziału w czynnościach sądowych w naszym kraju. Uczestniczyło w nich 105 sędziów, prokuratorów, adwokatów i biegłych z RFN.

Polska — podkreślono w czasie posiedzenia Prezydium Komisji — udzieliła wielostronnej bogatej pomocy prawnej prowadzonej w RFN sprawie o zbrodnie hitlerowskie. Polska realizuje szeroką pomoc prawną i dokumentacyjną prokuratorom i sądom w RFN oraz centralom ds. ścigania zbrodni hitlerowskich w Kolonii, Dortmundzie i Ludwigsburgu.

W rezultacie wieloletnich prac badawczych Głównej Komisji wydane zostało encyklopedyczne opracowanie nt. obozów hitlerowskich, zorganizowanych na ziemiach polskich w latach 1939—1945. Spotkało się ono z szerokim zainteresowaniem i nader pozytywną oceną w kraju i za granicą. Obecnie kontynuowane są prace nad rejestrem miejsc i faktów zbrodni hitlerowskich, popełnionych w Polsce, oraz nad centralną kartą strat inteligencji polskiej.

Jak wiadomo, RFN ani nie uznawała zasad prawa norymberskiego, ani nie podpisała konwencji ONZ o nieprzedawnieniu zbrodni wojennych i zbrodni przeciw ludzkości z dnia 26 listopada 1968 r. Hitlerowskie zbrodnie przeciwko pokojowi, zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości traktowane są w RFN jako pospolite zbrodnie morderstwa, względnie zabójstwa. Na podstawie IX ustawy o zmianie prawa karnego z dnia 4 sierpnia 1969 r. został w RFN przedłużony okres ścigania do lat 30 tylko morderstw, w tym zbrodni hitlerowskich, zagrożonych karą dożywotniego więzienia. W konsekwencji takiego stanu prawnego w RFN ma nastąpić po dniu 31 grudnia 1979 r. przedawnienie ścigania nawet najcięższych zbrodni hitlerowskich.

Odwołując się do jednoznacznej stanowiska społeczeństwa polskiego komisja uchwała 4 lipca 1978 r. „apeł” w sprawie nieprzedawnienia hitlerowskich zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości. Apel ten stał się początkiem szerokiej dyskusji w kraju i za granicą nad dotychczasowymi rezultatami ścigania hitlerowskich zbrodni w RFN, przyczynił się też do ukształtowania w świecie

pretekstem obrony tego terytorium przed akcjami partyzanckimi OWP.

Napiecie utrzymuje się również we wschodnim sektorze południowego Libanu, gdzie trwa wymiana ognia izraelskiego między stanowiskami i postępowych sił libańskich a bołwami prawicowymi. Napływają informacje, że w miejscowości Hasbaja, gdzie znajdują się pozycje sił postępowych, zostało zniszczonych kilka sklepów i domów mieszkalnych. I w tym rejonie nie znane są dokładnie ofiary wśród ludności cywilnej. (P)

USA zobowiązały się dostarczać ropę dla Izraela

WASZYNGTON (PAP). Stany Zjednoczone, mające obecnie poważne trudności energetyczne, płacą obecnie dużą cenę za swe zobowiązania podjęte wobec Izraela w zamian za zawarcie przez ten kraj układu pokojowego z Egiptem. Rząd amerykański opublikował we wtorek tekst porozumienia podpisanego 22 bm. z Izraelem. Dokument ten zobowiązuje USA do dostarczenia Izraelowi ropy naftowej przez okres następnych 15 lat, jeśli z wiadomymi przyczyn politycznych kraj ten będzie miał trudności w zapośredniczeniu w nia na rynkach zagranicznych, uzależnionych — jak wiadomo — w znacznym stopniu od arabskich źródeł naftowych.

Podpisane porozumienie uwierzytelnia zobowiązanie podjęte przez USA wobec Izraela w momencie podpisania separatystycznego układu egipsko-izraelskiego 26 marca br. (P)

owej opinii publicznej poglądów, które przeciwstawiają się przedawnieniu zbrodni hitlerowskich w RFN.

Problematyka przewidywania przeszłości faszystowskiej i nieprzedawnienia zbrodni hitlerowskich zajmowała także istotne miejsce w obradach międzynarodowej sesji naukowej pt. „Dziecko w II wojnie światowej”, zorganizowanej staraniem Głównej Komisji i Rady Ochrony Pomników Walki i Męczeństwa.

Uczestnicy sesji podkreślili w piśmie do sekretarza generalnego ONZ i w „wezwanie” skierowanym do narodów świata, że sprawy hitlerowskich zbrodni na dzieciach i młodzieży, najbardziej okrutnej postaci ludobójstwa, powinni ponieść sprawiedliwą karę. Niepokojem napawa fakt — stwierdzili uczestnicy sesji, iż uwarunkowania działające w RFN doprowadzają w praktyce do tego, że wiele tysięcy zbrodniarzy hitlerowskich nie zostało dotychczas postawionych w stan oskarżenia, a poważna liczba tych, którzy trafili na ławę oskarżonych uwalnia się od odpowiedzialności karnej.

Zamierzone na 31 grudnia 1979 r. przedawnienie w RFN ścigania najcięższych nawet zbrodni hitlerowskich jest —

jak to podkreślono w trakcie sesji — sprzeczne z poczuciem prawnym i moralnym narodu. Dokumenty wspomnianej sesji stwierdziły, iż nieprzedawnienie zbrodni wojennych i zbrodni przeciw ludzkości powinno stać się, zgodnie z konwencją ONZ z 26.11.1968 r., powszechnie obowiązującą normą prawa międzynarodowego. „Wezwanie” do narodów świata, przyjęte na warszawskiej sesji zostało włączone do oficjalnej dokumentacji ONZ z okazji Międzynarodowego Roku Dziecka.

W związku z aktualną sytuacją w RFN odnośnie nieprzedawnienia zbrodni hitlerowskich — Prezydium Głównej Komisji podkreśliło, iż nasz kraj nie pogodzi się nigdy i nie zaakceptuje takiego stanowiska, które prowadziłoby do przedawnienia względnie ograniczenia ścigania zbrodni, bądź też amnestowania ich sprawców. Stanowisko to opiera się na powszechnym — zgodnym z zasadami prawa międzynarodowego i ogólnoludzkimi moralności — przekonaniu, że hitlerowskie zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, popełnione w czasie II wojny światowej, jako najcięższe zbrodnie, znane prawu międzynarodowemu, nie powinny nigdy i nigdzie ulec przedawnieniu. (PAP)

Żalonne chwytły w bońskiej dyskusji

Od stałego korespondenta
ZBIGNIEWA RAMOTOWSKIEGO

Bonn, 27 czerwca

(P) Znaczenie wydłużona przedostatnia faza dyskusji polityczno-parlamentarnej w Bonn na temat przedawnienia lub nieprzedawnienia zbrodni hitlerowskich w RFN zakończyła się kompromisem skłanianym — mówiąc ogólnie — do mieszanych refleksji.

W wyniku postawy deputowanych z frakcji CDU/CSU, komisja prawna Bundestagu nie zdołała wypracować jednolitego stanowiska, które powinieli być przygotować przed posiedzeniem plenarnym Bundestagu, okazało się, że zagubienie projektu odpowiedniej ustawy. Gdy zaofiarowano kopie, uznał ją za niewystarczającą, albowiem na oryginalne znajdowały się ważne adnotacje. Gdy wreszcie przewidywano, że przeszkoda, pojawiła się nowa trudność: stopień skomplikowania materii, uniemożliwiający przedstawienie Bundestagowi na czas niezbędnego dokumentu.

Metody te zostały publicznie potępione przez część deputowanych z frakcji socjaldemokratycznej i in. przewodniczącego frakcji SPD i inicjatora dyskusji Herberta Wehnera, który ostrzegł przed podstępem i trikami, urągającymi poważnie sprawie. Na ostatnim posiedzeniu frakcji Wehner powtórzył swe obawy, iż „określenie siły usługują odwiec do jesieni głosowanie w Bundestagu” i torpedują ją także niedługo jedynolite zasady umożliwiającej rozstrzygnięcie jedynie w oparciu o głos sumienia.

Po zderzeniu statków

Akeja ratunkowa

u wybrzeża Włoch

RZYM (PAP). Na Morzu Śródziemnym, niedaleko wybrzeża na wysokości Rzymu trwa akcja poszukiwawcza 21 marynarzy francuskich, którzy zaginęli w wyniku zderzenia we wtorek rano dwóch statków: włoskiego tankowca „Berlingieri” i francuskiego frachtowca „E. Delmas”. Jednakże zdaniem ekip ratowniczych, szanse odnalezienia marynarzy są coraz mniejsze. Przypuszcza się, iż zostali oni odcięci przez ogień wewnętrzny kadłuba jednostki.

Statki nadal są szczepione. Pożar, który wybuchł bezpośrednio po kolizji, wciąż szaleje na „Berlingieri”. Ponadto, tankowiec znacznie zwiększył swe zanurzenie. Chociaż w operacji ratunkowej uczestniczy wiele jednostek pływających i śmigłowców, dotychczas nie udało się wejść na pokład „E. Delmasa”.

Na miejsce zderzenia przybyły dwa statki przystosowane do walki z zanieczyszczeniem ropą naftową. W chwili obecnej wpływ ropy nie jest zbyt duży, należy liczyć się jednak z tym, że po zatonięciu tankowca cały ładunek dostanie się do morza. Zagrożone są plaże w pobliżu Rzymu. (P)

(C) DOKOŃCZENIE ZE STR. 1

dal w Limie, że w szeregach sandinistów znajduje się grupa ludzi, którzy zdecydowali się na umiędzynarodowienie konfliktu. Od poniedziałku nasiliły się zbrojne prowokacje wobec tego kraju.

Z ostatnich doniesień wynika, że gwardia prowadziła ogień z artylerii ciężkiej na kostarykańską miejscowość Cabaceta, ok. 3 km od granicy. Minister spraw wewnętrznych Kostaryki, Juan Jose Echeverria polecił patrolom przygranicznym wzmożenie czujności.

W Nikaragui sily samozistowskie działaja bez jakichkolwiek hamulców. Rzecznicy FSLN podali w San Jose, że reżim Somozy podcas nalotow na tereny znajdujace sie pod kontrola sandinistow zrzuca bombę z napalmem. Stowuje także trujace gazy, bedace bronią zakazana przez międzynarodowe konwencje wojenne. (P)

W roku trzech jubileuszów

Rozległe plany polskiego ośrodka w Berlinie

Od stałego korespondenta
ANDRZEJA OSIECKIEGO

Berlin, w czerwcu
(P) Specyficzny, a zarazem obfitujący w liczne imprezy związane z 35-leciem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, 40 rocznica wybuchu drugiej wojny światowej i 30-lecie NRD, jest bieżący rok dla Polskiego Ośrodka Informacji i Kultury w Berlinie. Żeby sprostać rozległym zadaniom, jakie tak placówka ma do spełnienia w zakresie krzewienia i rozwijania przyjaźni między dwoma naszymi narodami, niezbędne były pewne korekty w metodzie oddziaływania na tutejsze społeczeństwo. Najwięcej uwagi postanowiono poświęcić środowiskom opiniotwórczym w NRD, oczekując, że one z kolei przekażą uzyskane w Ośrodku in-

formacje i spostrzeżenia szerszym kręgom społeczeństwa. Jeśli urządzamy wystawę, na przykład polskiej sztuki ludowej, mówi dyrektor Ośrodka, Zbigniew Drewnowski — to możemy w najlepszym razie liczyć na kilka, kilkanaście tysięcy zwiedzających. Gdy zaś fragmenty tej samej wystawy pokaże berlińska telewizja, albo zrecenzuje radio i prasa, wtedy dowiedzą się o niej już setki tysięcy a nawet miliony obywateli z całego kraju. W tej masie znajdują się i tacy, którzy zachęci filmem lub recenzją zjawiają się w naszych salonach.

Ożywione kontakty z prasą, radiem i telewizją nie są niczym nowym, a staną się one jedynie częstsze i intensywniejsze. Niedawne spotkanie z dziennikarzami nadmorskich okręgów w Rostocku, sesja brukelnerowska tu w Berlinie (wygłoszono 30 referatów) czy wspólne sympozjum pedagogów Polski i NRD poświęcone m.in. tematowi wychowania dla pokoju — te i inne imprezy z ostatnich tygodni odpowiadają właśnie założeniom zmodyfikowanej metody pracy Ośrodka. Jesienią br. odbędzie się z kolei spotkanie tłumaczy literatury polskiej z polskimi pisarzami i wydawcami. Można liczyć na większe zainteresowanie tłumaczy w NRD polską twórczością współczesną.

Oczywiście kontynuować się będzie dotychczasowa forma popularizowania Polski i jej problemów za pomocą odczytów, wykładów, projekcji filmów itp. środków oddziaływania. Przygotowuje się także kilka interesujących wystaw, jak np. od 16 lipca „Polacy i ich kraj ojczysty”, połączoną z pokazem Filatów 126p, m. in. w wersji przeznaczoną dla inwalidów. Powodzenie tej imprezy jest z góry zapewnione, choćby dlatego, że nasz „maluch” wciąż cieszy się w NRD niesłabnącym zainteresowaniem.

Ośrodek wspólnie z branżowymi centralami handlowymi przedstawia na 30-lecie NRD najnowsze osiągnięcia polskiego przemysłu elektronicznego. W czerwcu środowisko filmowców i recenzenci NRD będą mogli zapoznać się z dorobkiem 35-lecia polskiego filmu dokumentalnego i z najnowszymi pozycjami w tym zakresie.

Nie zapomina się o miejscowościach poza Berlinem. Tutejszy Ośrodek oddziałuje na osiem okręgów w północnej i środkowej części NRD. Może byłoby też celowe zorganizowanie filii Ośrodka tam, gdzie nie tylko z okazji tygodni przyjaźni, czy innych imprez okolicznościowych można by urządzić pokazy i sprzedaż płyt, rekwizitów artystycznego, wyrobów ceramicznych (np. z Włocławka i innych).

Zainteresowanie Polską jest duże i wzrasta w miarę zbliżania się wspomnianych wydarzeń rocznic w obydwu państwach. Ośrodek Informacji i Kultury w Berlinie i Lipsku są placówkami, które siłą rzeczy w najpoważniejszym stopniu uczestniczą w zaspokajaniu potrzeb tutejszego społeczeństwa w tym zakresie. Pozostaje im tylko nieco pomóc i życzyć, aby w tym specyficznym jubileuszowym roku potrafiły podołać zwiększonemu obciążeniu.

P odczas gdy cały świat obszaruje z niepokojem rozwój sytuacji na rynku naftowym, Ameryka Północna kieruje coraz bardziej swój wzrok na wielkie złoża tzw. piasków bitumicznych, zalegających zwłaszcza w południowej części Kanady oraz w stanie Utah w USA. Według ostrożnych szacunków w samej tylko Kanadzie znajdują się ogromne ilości ropy piaskowej, zawierające ropopodobny olej w ilości ponad 900 mld baryłek, czyli dużo więcej niż wynoszą wszystkie zbadane zasoby „normalnej”, lekkiej ropy naftowej w świecie.

Obecność tych piasków znana jest Kanadyjczykom od dawna. Jeszcze w XIX wieku próbowano stosując system flotacyjny odseparować z nich bituminy — gęstą ciecz, stanowiącą tak, jak lekka ropa naftowa, mieszaninę różnych węglowodorów. Ale trzeba było poczekać do 1967 roku, aby podjęta została ich produkcja na skalę przemysłową.

Pionierem tej nowej gałęzi przemysłu górniczego stała się Great Canadian Oil Sands Ltd. (GCOS), firma należąca do jednego z największych koncernów naftowych USA — Sun Company z Filadelfii. Uzyskawszy w 1964 r. 600-hektarową koncesję w kanadyjskim stanie Alberta, niedaleko małego miasta Fort McMurray, Canadian Oil Sands przystąpiła do budowy odkrywkowej kopalni, która zaczęła produkcję w 1967 roku.

Ropa z piasków

NAFTOWE NADZIEJE

wierzchnią ziemi, okazało się znacznie bardziej skomplikowane niż przypuszczano. Zerwanie bieżącego nakładu jest praktycznie niemożliwe w miesiącach letnich, gdyż wszystkie urządzenia — spycharki, bagry, koparki, ciężarówki, tony po prostu w rozmiękłej ziemi. Jest ono równie trudne zimą, w czasie surowych mrozów kanadyjskich, gdy czepaki koparek łamią sobie dosłownie zęby na grudzie. Trzeba było opracować nowe metody, zbudować wytrzymałe urządzenia, aby wreszcie dostać się do przesiąkniętego gęstą mazią piasku. Jedną z tych metod piasku zawierał tylko 6-10 procent bituminy. Dopiero odseparowane w wielkich beczkach rotacyjnych i odpowiednio oczyszczone trafiają one do normalnej rafinerii. Po to aby uzyskać jedną baryłkę ropy (159 litrów), prze-

XXX lat RWPG

Prekursor integracji

(P) Gdybyśmy przesledzili zarówno skalę, jak i zakres tematyczny a także zróżnicowanie form powiązań integracyjnych krajów RWPG, to niewątpliwie okazałoby się, że spośród wszystkich dziedzin, prym wiodzie przemysł maszynowy. Nie jest to przypadek, jako że przemysł ten warunkuje szybki i proporcjonalny rozwój całej produkcji i jej efektywności. Przemysł maszynowy, od którego zależy efektywność i poprawa jakości produkcji we wszystkich sferach gospodarki, jest dlatego również decydującym ogniwem przedsięwzięć integracyjnych.

Nie sposób wyobrazić sobie jakiegokolwiek planowego działania zmierzającego czy to do rozwoju bazy wytwórczej, czy także lepszego zaspokojenia potrzeb użytkowników maszyn, urządzeń oraz przemysłowych towarów konsumpcyjnych bez uwzględnienia funkcji tego przemysłu na wyposażenie techniczne wszystkich działów gospodarki a także jego oddziaływanie na postęp techniczny w sferze produkcji a w wielu dziedzinach także i poza jej sferą. Jeśli więc obserwujemy statystyki, to okazałoby się, że we wszystkich krajach RWPG dynamika produkcji przemysłowej maszynowej wyprzedza pozostałe branże, do czego w znacznym stopniu przyczyniła się pogłębiająca specjalizacja i rosnące powiązania kooperacyjne.

Mimo to przemysł maszynowy nie zawsze mógł i może sprostać nie tylko rosnącym ilościowo, ale przede wszystkim nowym jakościowym potrzebom i wymaganiom krajów RWPG. Stąd też znaczenie dla rozwoju przemysłu maszynowego zmierzającego do systematycznego pogłębiania powiązań produkcyjnych z przemysłem ZSRR i innych

wyposażenia gospodarki w nowoczesne środki produkcji, aby można było, zgodnie z wymogami naszych czasów rozszerzać mechanizację i automatyzację produkcji, stosować nowe technologie warunkujące obniżkę kosztów. W opracowywanym długookresowym programie kierunkowym współpracy państw członkowskich RWPG powstała uzgodniona strategia pokrywania potrzeb krajów RWPG na maszyn i urządzenia przede wszystkim w związku z realizacją przedsięwzięć związanych z rozwojem produkcji paliw, energii, surowców, a także rolnictwa i przemysłu spożywczego. Już wstępnie przyjęte założenia zmierzają do pogłębienia międzybranżowego, socjalistycznego podziału pracy, bez czego niemożliwe byłoby utrzymanie wysokiego tempa w rozwoju przemysłu maszynowego.

Polski przemysł maszynowy swoim wieloletnim uczestnictwem w rozwiązywaniu wspólnie na kręgosłupie programu długookresowego. Jest to bowiem nie jako poziomie i w doskonałych formach organizacyjnych dotychczasowego zasadniczego kierunku rozwoju naszego przemysłu maszynowego zmierzającego do systematycznego pogłębiania powiązań produkcyjnych z przemysłem ZSRR i innych

krajów socjalistycznych. Ta trwała linia polityki rozwojowej przyniosła bowiem w dotychczasowej praktyce istotne efekty. Dzięki niej możliwa była pozycja i skala działania wielu branż polskiego przemysłu, takich zwłaszcza jak przemysł okrętowy, maszyn budowlanych, przemysł lotniczy czy chemiczny, spośród najnowocześniejszych branż — informatyka. W oparciu bowiem o umowy specjalizacyjne i o wielkie zamówienia zwłaszcza ZSRR Polska znalazła się w czołowej światowej grupie państw, a także zajęła dobre miejsce wśród dziesiątek największych na świecie producentów maszyn budowlanych. O tym wiadomo na ogół dobrze, mniej natomiast zwraca się uwagę na skalę kooperacji i specjalizacji wewnątrzgałęziowej, polegającej na wielosektorowej produkcji różnych rodzajów elementów. Znowu warto więc przypomnieć o podjęciu na dużą skalę produkcji amortyzatorów hydraulicznych, pneumatycznych układów hamulcowych czy elementów oświetleniowych dostarczanych do ZSRR dla potrzeb motoryzacji, albo też uchwytów tokarskich i sprzęgów elektromagnetycznych produkowanych na wielką skalę dla potrzeb radzieckiego przemysłu obrabarkowego.

Zresztą współdziałanie z przemysłem radzieckim jest na ogół bardziej znane aniżeli powiązania przemysłu maszynowego z innymi krajami RWPG. Duże znaczenie dla rozwoju przemysłu maszynowego ma współpraca z Czechosłowacją. Opiera się ona w dużej mierze na wymanie specjalizowanej produkcji na przykład w przemyśle motoryzacyjnym (dostawy sa-

mochołów specjalnego przeznaczenia, których produkcja w obu krajach wzajemnie się uzupełnia), współdziałaniu zakładów wytwarzających samoloty kombajnów do maszyn rolniczych.

Również we współpracy z przemyśłem Polski i NRD cechą charakterystyczną jest duża skala wymiany produkcji wyspecjalizowanej. Dzięki temu Polska może zaspokajać zapotrzebowanie na wiele rodzajów maszyn budowlanych, geodezyjnych, maszyn dla kopalń odkrywkowych, a z kolei my dostarczamy maszyny i urządzenia technologiczne dla wielu gałęzi przemysłu chemicznego i spożywczego, linie do produkcji płyt wiórowych, niektóre rodzaje obrabiarek. W ramach podpisanych umów rozwijają się także wzajemne dostawy i kooperacja w dziedzinie maszyn budowlanych i drogowych, automatyki przemysłowej, aparatury pomiarowej itp.

Domem, w której szeroko rozwija się współpraca przemysłów maszynowych Polski i Węgier jest motoryzacja. Wiadomo, że Węgry dostarczają produkowane w sposób wyspecjalizowany rozdzielacze zapalniczy, regulatory napięcia, szybkościomierze, sygnały dźwiękowe, wycieraczki, łuki do małego Fiata, otrzymując w zamian ekwiwalent w postaci gotowych samochodów. Węgry dostarczają także wiele podzespołów do innych samochodów w zamian za odpowiednią liczbę Fiatów 125p.

Współpraca Polski i Rumunii w przemyśle maszynowym obejmuje zwłaszcza nasze dostawy silników okrętowych i wyposażenia statków morskich, innych rodzajów silników, maszyn papierniczych, z kolei Polska uzyskiwała tabor kolejowy, wagony towarowe, cysterny, lokomotywy a także urządzenia wiertnicze m. in. do poszukiwania ropy. Ostatnio współdziałanie z tym krajem rozwija się w produkcji maszyn budowlanych i dźwigowo-transportowych.

We współpracy z przemyśłem Polski i Bułgarii wspomnieć trzeba o współdziałaniu przemysłu okrętowego a ostatnio np. specjalizacji objęła dostawy produkowanych w Polsce drukarek do maszyn cyfrowych. W dostawach bułgarskich zgodnie z uzgodnioną specjalizacją urządzenia elektroniczne, w tym pamięć dyskową do maszyn cyfrowych oraz słynne już akumulatorowe wózki podnośnikowe.

Dotychczasowe doświadczenie pozwoliło na wypracowanie wielu wniosków dla skutecznego rozwoju form współdziałania w przyszłości. Uzgodniono listę blisko 350 rodzajów maszyn i urządzeń, dla których poszczególne kraje przygotowały dane o przewidywanych potrzebach, o produkcji, eksporcie i imporcie oraz własne propozycje rozwiązania wielu skomplikowanych problemów. W rezultacie opracowano 12 podprogramów w trzech głównych obszarach działalności. Dwa z nich wiążą się z wspomnianymi kierunkowymi programami dotyczącymi paliw, energii i surowców oraz rolnictwa i przemysłu spożywczego. Trzeci kierunek obejmuje rozwój tych gałęzi przemysłu maszynowego, które tworzą bazę jego własnej rekonstrukcji. Szczególnie ważne będą przedsięwzięcia dotyczące np. obrabiarek sterowanych numerycznie, automatycznych linii obróbkowych, uniwersalnych obrabiarek, robotów, podzespołów pneumatycznych, układów sekcyjnych, urządzeń technologicznych dla elektroniki czy chociażby urządzeń do automatycznego sterowania procesami technologicznymi.

W ramach tego programu rozpatruje się celowość budowy dla potrzeb wielu krajów, a także przy ich współdziałaniu, nowych zdolności produkcyjnych. Polska jest bardzo zainteresowana rozszerzeniem naszego udziału w zaspokajaniu wspólnych potrzeb, podobnie jak jesteśmy zainteresowani importem wielu maszyn i urządzeń a także podzespołów wytwarzanych w sposób specjalizowany w innych krajach RWPG. Długookresowe programy pozwolą w sposób pełniejszy niż dotychczas skoordynować narodowe interesy poszczególnych krajów ze wspólnymi interesami całego ugrupowania a przemysł maszynowy będzie i w tej dziedzinie nadal prekurem integracji.

975 mln liczy ludność Chin

PEKIN (PAP). Cytowany w środę przez chińską agencję prasową „Sinhua” komunikat Krajowego Biura Statystycznego podaje, że pod koniec roku 1978 ludność Chin (z Tajwanem) liczyła 975 milionów 230 tysięcy osób. Stopa przyrostu naturalnego wyniosła 12 promila.

Obserwatorzy polityczni podkreślają, że tak dokładna liczba ludności ChRL została podana przez jej władze po raz pierwszy. Komunikat Pekinśki nie precyzuje natomiast, czy dane w nim zawarte zostały otrzymane drogą spisu powszechnego, czy też są to oceny szacunkowe. P)

„Szczyt” w Tokio

(P) W stolicy Japonii weszły na się dzisiaj dwudniowe spotkanie przywódców najbardziej rozwiniętych państw kapitalistycznych (Stanów Zjednoczonych, Kanady, Japonii, RFN, Francji, Wielkiej Brytanii i Włoch). Mimo pierwotnych zamiarów omówienia w szerokim zakresie rozmaitych zagadnień gospodarczych, a także politycznych, obecne — piąte już z kolei — spotkanie stać będzie głównie pod znakiem trudności energetycznych, z jakimi muszą się ostatnio borykać wspomniane państwa.

Rosnący rozdźwięk między podażą ropy naftowej a zapotrzebowaniem na nią oraz idący to parę z tym powolny i chaotyczny wzrost cen plynnych węglowodorów — stawa przed uczestnikami tokijskiego „szczytu” pilne zadanie przystosowania się do nowych warunków.

Uczestniczący w tokijskim spotkaniu członkowie EWG uzgodnili w ub. tygodniu zamówienie na okres pięciu lat importu ropy na poziomie roku 1978. Pragnęli skłonić do podjęcia takiego samego kroku pozostałe trzy państwa. Jak jednak słychać, prezydent Carter przekłada metodę innego typu (ograniczenie szybkości samochodów, zmniejszenie sprzedaży materiałów pędnych w stacjach benzynowych itp.). Należał on też będzie podobno do solidarności (poparcie odpowiednimi funduszami) poszukiwanie i eksploatację alternatywnych źródeł energii, głównie węgla.

Sytuacja energetyczna w wielu krajach, nie na końcu w samej Ameryce, jest podobna. A konieczność podjęcia solidarnych poczynań, aby z jednej strony wzmocnić oszczędność, a z drugiej za wszelką cenę niezależnie się choćby częściowo od „dyktatu” państw zrzeszonych w OPEC — oczywista. Istnieje jednak obawa, że nie uda się tego tak łatwo dokonać. Przede wszystkim dlatego, że sytuacja uczestników spotkania jest bardzo zróżnicowana i to zarówno pod względem stopnia zależności od importu ropy, możliwości finansowych jej nabycia, posiadanych (i już wykorzystywanych) alternatywnych źródeł energii itd. A zadania uzgodnienia polityki energetycznej z pewnością nie ułatwią decyzje OPEC na temat dalszej podwyżki ropy.

ZYGMUNT SZYMAŃSKI

Na zakręcie

(P) Pogłoski o rychłej dymisji dyktatora Nikaragui zostały natychmiast zdementowane przez jego sekretarza, a następnie przez samego Somozę, który oświadczył w wywiadzie radiowym, że nie zamierza ustąpić. Nadal nie wiadomo więc, czy zwolana w Managui na czwartek nadzwyczajna sesja parlamentu, zdominowanego przez proreżimową Partię Liberalną, zwiastuje — jak to oczekiwano — zmianę na stanowisku prezydenta.

Niemniej według powszechnej opinii los gen. Somozy został już przesądzony i jego odejście jest tylko kwestią czasu. Każdy dzień gra na korzyść sandinistów i Tymczasowego Rządu Odbudowy Narodowej.

Niezależnie od wydarzeń natury militarnej, znaczący pogorszeniu uległo w tych dniach położenie Somozy na płaszczyźnie politycznej. Kolejne rządy latynoamerykańskie zerwały lub zawiesiły stosunki z dyktatorskim reżimem: rząd Peru oraz — co wywołało powszechną sensację — prawicowy rząd wojskowy Brazylia.

Największym cieniem politycznym dla dyktatora jest rezolucja Organizacji Państw Amerykańskich, uchwalona 17 głosami na specjalnej sesji ministerialnej OPA w Waszyngtonie. Wyzywa ona m. in. do natychmiastowego zastąpienia reżimu Somozy przez rząd demokratyczny. Autorami projektu tej bezprecedensowej w historii OPA rezolucji było 13 krajów latynoamerykańskich i karaibskich. Dyplomacja USA pominięła na sesji OPA poważną porażkę. Amerykański program rozwiązania kryzysu został zdecydowanie odrzucony przez kraje latynoamerykańskie, głównie ze względu na propozycję interwencji zbrojnej OPA w Nikaragui. Niemniej jednak Waszyngton nadal nie ustaje w wysiłkach, aby narzucić Nikaragui rozwiązanie, ograniczające wpływy sandinistów oraz uwzględniające prosumożowską parę.

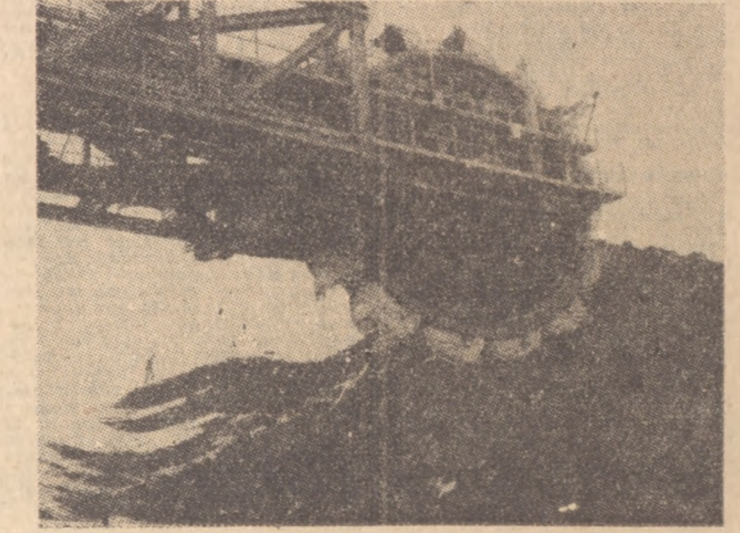
Nikaragua znalazła się na ważnym zakręcie politycznym. Na sposób, w jaki z niego tydzień nie powinien mieć wpływu żadne czynniki zewnętrzne, a jedynie wola i interes walczącego narodu.

ANNA PIASECKA

Grand Prix „Foto-Expo”-79. Rozstrzygnięty został konkurs VI Międzynarodowego Salonu Fotografii Artystycznej „Foto-Expo”-79 w Poznaniu. Grand Prix „Foto-Expo”-79 otrzymał poznański fotoreporter CAF — Zbigniew Staszyszyn, za zdjęcie pt. „Ojcowisko dło-nie”. Zdjęcie to zostało wykonane w grudniu 78 r. na jednej z wysp archipelagu Maledivy, a przedstawia trędowatego ojca z córką.

ZYGMUNT SZYMAŃSKI

Z obrad plenarnych KW PZPR

Świadomość celów ideowych gwarancją lepszych efektów gospodarczych

Omówienie referatu egzekutywy KW PZPR
wygłoszonego przez sekretarza KW Krystynę Firmanty

Wojewódzka organizacja partynia liczy obecnie 46,5 tys. członków i kandydatów. Od 1975 roku zwiększyła swoje szeregi o 9,5 tys. osób. Poprawie ulega struktura społeczno-zawodowa organizacji partyjnej — w grupie robotników, zwiększa się udział członków organizacji młodzieżowych.

Podstawowe organizacje partyjne działają we wszystkich zakładach pracy i instytucjach oraz w większości wsi woj. radomskiego. W ogólnej ilości POP dominują jednak organizacje małe liczebnie, dlatego też praca z tymi ogniwami winna stać się głównym zadaniem w działalności instancji partyjnej.

Poważnym problemem w pracy polityczno-partyjnej jest słabsze poziom działalności w większych organizacjach partyjnych.

Praca szkoleniowa

W minionym okresie dużo uwagi poświęcono działalności ideologiczno-szkoleniowej i informacyjno-agitacyjnej. Instancje i organizacje partyjne szczególną rolę przywiązują do pracy szkoleniowej z kandydatami. W woj. radomskim zorganizowano liczne zespoły szkoleniowe, a w zajęciach brało udział 7219 kandydatów PZPR.

Jednak podstawową, powszechną i obowiązującą formą szkolenia ideologicznego jest masowe szkolenie partyjne.

Bardzo istotną rolę w pracy politycznej prowadzonej wśród społeczeństwa woj. radomskiego odgrywa działalność ideowo-wychowawcza w zakładach przemysłowych. Należy jednak dodać, że mimo znacznego rozwoju różnych form wychowawczych w uzyskiwane efekty nie zawsze są zadowalające. Wiele kontrowersji rodzi się na płaszczyźnie pracowniczej — pracodawca. W listach kierowanych do KW PZPR sygnalizowane są sprawy niewłaściwych rozdziałów i przydziałów robót, kumoterstwa, braku nadzoru. Należy więc stworzyć atmosferę powszechnego uznania dla dobrej, rzetelnej, zorganizowanej i wydajnej pracy, wydobywać i upowszechniać wychowawcze wartości dobrej pracy.

Efektywność nauczania

Działalność organizacji partyjnych w oświacie ukierunkowana została na realizację celów i zadań związanych z systematycznym doskonaleniem i wzrostem efektywności nauczania oraz prawidłowym wdrażaniem systemu edukacji narodowej zgodnie z opracowanym programem rozwoju oświaty i wychowania w woj.

radomskim na lata 1978—1980. W ciągu ostatnich dwóch lat odnotowano istotny postęp w umacnianiu szeregow partyjnych w oświacie. Prawie cała kadra kierownicza placówek szkolnych została przeszkolona w ramach WUML, tą samą formą szkolenia objęto również 70 proc. nauczycieli wychowania obywatelskiego oraz predecenty nauki o społeczeństwie.

W centrum uwagi wojewódzkich władz partyjnych znajdowała się radomska wyższa uczelnia. Potrzeby gospodarcze województwa, dynamiczny jego rozwój w ciągu ostatnich czterech lat, coraz większe zapotrzebowanie na wysoko kwalifikowaną kadre, stały się podstawą do utworzenia w ub. roku samodzielnego uczelni — Wyższej Szkoły Inżynierskiej. Organizacja partyjna WSI liczy 300 członków i kandydatów w tym 109 studentów.

Sprawy kultury

Czteroletni okres, który upłynął od chwili powstania województwa obfitował w szereg przedsięwzięć zmierzających do zwiększenia czynnego uczestnictwa ludzi pracy w życiu kulturalnym regionu. Powołane zostały wojewódzkie instytucje kultury. Usamodzielniono muzea w Szydłowcu, Warce, powołano muzea regionalne w Kozienicach, Ilży. Szczególnie intensywny rozwój działalności kulturalnej dokonał się w latach 1977—1978. W tym czasie powołano: Muzeum Wsi Radomskiej, Państwowy Teatr Powszechny im. Jana Kochanowskiego, Radomską Agencję Imprez Artystycznych, oddział wojewódzki Stowarzyszenia Twórców Ludowych.

Wynikiem wszechstronnych działań w zakresie kultury i sztuki inspirowanych przez wojewódzką organizację partyjną jest wzrost zaangażowania działaczy i pracowników kultury w działalności społecznej. Członkowie partii stanowią obecnie 19,6 proc. ogółu zatrudnionych w kulturze.

Wśród społeczeństwa

Dużo uwagi poświęcono także ocenie pracy politycznej i wychowawczej prowadzonej wśród społeczeństwa. Praca ta została oparta na codziennych, bliskich kontaktach kierownictwa Komitetu Wojewódzkiego ze wszystkimi grupami społeczno-zawodowymi. Przykładem tego są spotkania organizowane w formie „trybun fabrycznych”, spotkania środowiskowe oraz spotkania z okazji ważnych rocznic i wydarzeń społeczno-politycznych, podczas których ludzie pracy mają możliwość zgłaszania wniosków i propozycji, informowania o istniejących problemach i niedomaganach.

Dyskusja plenarna

Stefan Świąg — sekretarz POP w Zakładach Metalowych im. gen. W. Waltera, w swym wystąpieniu podkreślił wagę działań ideowych w tak dużym zakładzie, które mają wpływ na rozwój socjalistycznego współzawodnictwa pracy oraz należytego szkolenia i pracy z kandydatami PZPR. W zakładzie w 14 zespołach szkoli się 900 kandydatów PZPR, prowadzony jest własny ośrodek ideowo-wychowawczy, szeroka akcja odczytowa lektorów, odbywają się spotkania w ramach „trybun fabrycznych”. W „walterowskiej” organizacji partyjnej pracuje 256 agitatorów.

Mimo osiągnięć — co podkreślono — w dalszej pracy ideowo-wychowawczej należy więcej miejsca poświęcić spotkaniom z emerytami — zasłużonymi pracownikami zakładu a także działalności zmierzającej do wypracowania tradycji rodzinnych związków z „Walterem”.

Efekty działań organizacji partyjnej widoczne są w Wyższej Szkole Inżynierskiej. W niedawno powołanej, samodzielnej uczelni na uwagę zasługuje wzrost aktywności młodzieży zrzeszonej w ZSPS, podejmowaniu czynów społecznych m.in. pomoc przy budowie stołówek w miasteczku akademickim. Powiększyły się także szeregi partyjne, które obecnie zrzeszają 300 pracowników uczelni i studentów.

Powołano ośrodek ideowo-wychowawczy, kilkadziesiąt osób uzyskało świadectwa w uczelnianych filiach WUML.

W dyskusji dzielono się także uwagami dotyczącymi pracy ideowo-wychowawczej w środowisku wiejskim. Wskazywano na ścisły związek między rozbudzeniem zaangażowania i inicjatywy ludności a uzyskiwanymi efektami gospodarczymi. Przykładem może być Garbarka — gmina zdobywająca laury w konkursach „gmina — mistrz gospodarności” a także wiele społecznych inicjatyw m.in. urządzanie placów gier i zabaw podejmowanych przez członkinie Kół Gospodyń Wiejskich.

W szerokim froncie pracy ideowo-wychowawczej dużą rolę do spełnienia ma prasa. Mówił na ten temat z-ca redaktora naczelnego „Słowa Ludu” — Stanisław Berus. W swym wystąpieniu wskazywał przykłady działań podejmowanych przez środowisko dziennikarskie, Kielce i Radomia które ma na celu, kształtowanie atmosfery dobrej, rzetelnej roboty ale także dezaprobatę dla złej pracy.

Dużo miejsca poświęcono działalności kulturalnej, sojuszu świata pracy z kulturą. Na tym polu duże osiągnięcia może odnotować radomski „Zremb”, który już od kilku lat współpracuje z Muzeum Okręgowym. M.in. efektem tej współpracy jest utworzenie w zakładzie „galerii zasłużonego pracownika”. Galeria ta jest systematycznie uzupełniana co ma niebagatelną rolę na rozwój współzawodnictwa między pracownikami i poszczególnymi brygadami. Na terenie zakładu organizowane są także kiermasze sztuki.

Podkreślano również, iż rozwój działalności kulturalnej w miastach i gminach zależy w dużej mierze od zaangażowania miejscowych władz polityczno-administracyjnych, ich roli inspirowanej, zaangażowania samych działaczy kultury w tworzeniu nowych wartości. Bardzo interesujący pion przyniosły „krajobrazy kultury miast i gmin”.

Spoleczeństwo woj. radomskiego to ludzie młodzi. Dlatego też sprawom ideowo-wychowawczym wśród młodzieży poświęcono na Plenum dużo miejsca. Wskazywano na cenę inicjatywy m. in. „Indeks — PZPR moim celem”, szeroki udział młodzieży w tegorocznej „Wiosnie Czynów”. Ale mówiono również o konieczności prowadzenia atrakcyjniejszych form pracy w środowisku młodzieżowym i ciągłej oceny pracy kół w zakładach, a także ścisłej współpracy z komitetami zakładowymi PZPR.

W dyskusji nie zabrakło także przykładów dotyczących działalności wychowawczej prowadzonej w osiedlach mieszkaniowych. Na przykład na „Plantach” komitet osiedlowy wraz z WDK i Spółdzielnią Mieszkaniową organizuje szereg imprez, które cieszą się dużym powodzeniem wśród starszych i najmłodszych mieszkańców osiedla.

W dyskusji głos zabierali: Mieczysław Gawin — I sekretarz Komitetu Uczelnianego PZPR w Wyższej Szkole Inżynierskiej, Waldemar Maciąg — I sekretarz Komitetu Gminnego PZPR w Garbarkach, Henryk Miękus — przewodniczący Zarządu Zakładowego ZSPS w zakładach „Proni” w Pionkach, Stanisław Berus — z-ca naczelnego redaktora „Słowa Ludu”, Stefan Błaszczak — przewodniczący Rady Zakładowej w kombinacie „ZREMB”, Maria Przychocka — przewodnicząca Związku Kółek Rolniczych, Stefan Świąg — sekretarz POP w Zakładach Metalowych im. gen. „Waltera”, Czesław Barański — inspektor oświaty i wychowania w Lipsku, Stefan Młodawski — dyrektor Wojewódzkiego Doma Kultury, Mirosław Ciura — przewodniczący Zarządu Wojewódzkiego ZSPS, Piotr Makrocki — przewodniczący komitetu osiedlowego „Planty”.

Na zakończenie obrad komisja uchwaliła i wnioskom zaproponowała Plenum tekst uchwały wytyczającej zadania dla instancji, organizacji partyjnych i wszystkich ogniw frontu ideologicznego. Plenum zaaprobowало sprawozdanie z prac egzekutywy i Sekretariatu KW PZPR w okresie od 25 kwietnia do 26 czerwca br.

TEATR
Teatr Powszechny im. Jana Kochanowskiego — „Motyle są wolne” pocz. godz. 18.

KINA

Baliy — „Szczęśliwy II”, prod. USA, lat 15, godz. 8.45, 13 i 17.30. „Roman i Magda”, prod. pol. lat 18, godz. 11, 15.30 i 19.45.

Przyjaźń — „Allegia ucieka po raz ostatni”, prod. franc. lat 15, godz. 15.30, 17.30 i 19.30.

Pokolenie — „Legenda o oazie”, prod. mong. lat 12, godz. 9, 11 i 12. „Trzęsienie ziemi”, prod. USA, lat 15, godz. 15 i 17.15. „Tragedia Posejdonu”, prod. USA, lat 15, godz. 19.30.

Odeon — „Komisarz w spódnicy”, prod. franc. lat 15, godz. 15.30, 17.30 i 19.30.

Hel — „Zapach kobiety”, prod. włoskiej, lat 17, godz. 15.30 i 17.30.

„Każdy umiera w samotności”, prod. RFN, lat 15, godz. 9, 11 i 13.30.

Walter — „Na tropie Wilbygo”, prod. ang. lat 18, godz. 16 i 18.

WYSTAWY

Muzeum przy ul. Nowotki 12 — wystawa pn. „Galeria malarstwa polskiego XIX i XX wieku”.

„Droga do niepodległości” — wystawa zorganizowana z okazji 60 rocznicy odzyskania niepodległości. G. Grafika książkowa — wystawa ilustracji książek dla dzieci. Polskie plakaty teatralne ze zbiorów Andrzeja Kowalskiego.

Biuro Wystaw Artystycznych — Dom Gaski i Dom Esterki: wystawa prac słuchaczy Państwowego Ogólnego Plastycznego w Radomiu z okazji Międzynarodowego Roku Dziecka. Grafika Witolda Chmielewicz.

Witrujny Plastyczne „ART” — wystawa ilustracji bajek Hanny Persz.

DYŻURY APTEK

Apteka nr 15 przy pl. Konstytucji 3 i nr 10 przy pl. Zwycięstwa 7.

Doraźna pomoc internistyczna — ambulatorium Pogotowia Ratunkowego przy ul. Teatralnej. Pogotowie Dyżurne czynne codziennie w godz. 23—7 rano przy Pogotowiu Ratunkowym. Informacja Służby Zdrowia 406-77.

TELEFONY

Pogotowie ratunkowe 998, straż pożarna 998, posterunek MO 597, komenda MO 291-91, pomoc drogowa 981, pogotowie kanalizacyjne 400-65, pogotowie gazowe w godz. 7—23 (517-17), w godz. 23—7 224-30, w niedziele i święta 400-67, postoj taksówek przy pl. Konstytucji 228-52, przy Zwirki i Wigury 418-10, przy dworcu PKP 268-88, przy ul. Grodzkiej 229-52, przy dworcu PKP 268-88, informacja PKP 269-50, PKP 267-56, informacja usługowa 267-85.

BIAŁOBRZEGI

Kino „Pilićka” — „Trzy dni Kondora”, prod. włoskiej, lat 18, godz. 18 i 19.

Telefony: pogotowie ratunkowe 998, straż pożarna 998, posterunek MO 997, pogotowie energetyczne 530, postoj taksówek 795, zjazd myśliwskich 411, sklep „Dacia” 742.

DRZEWICA

Kino „Śnieżka” — „Lili kocha mnie”, prod. franc. lat 15, godz. 18.

Telefony: apteka 25, ośrodek zdrowia 25, postoj taksówek 53, straż pożarna 194, straż pożarna 8, gospoda 34, kino 141, przychodnia rejonowa 58.

GRÓJEC

Kino „Odra” — „56 godzin na waga”, prod. CSRS, lat 12, godz. 17 i 19.

Telefony: pogotowie ratunkowe 998, posterunek MO 997, straż pożarna 998, biblioteka 23-56, dom kultury 24-97, ośrodek zdrowia 24-97, postoj taksówek 24-97, przychodnia rejonowa 22-88, CPN 25-52, apteka 21-05 lub 21-54, dworzec PKS 24-61.

GARBARKA

Kino „Las” — „Dzielnica willowa”, prod. bulg. lat 12, godz. 17 i 19.

Telefony: apteka 28, dworzec PKP 47, posterunek MO 07, ośrodek zdrowia 28, postoj taksówek 53, straż pożarna 194, straż pożarna 8, gospoda 34, kino 141, przychodnia rejonowa 58.

ILZA

Kino „Zamek” — „Nie taki zły”, prod. franc. lat 15, godz. 17.30 i 19.30.

Telefony: apteka 51, biblioteka 266, pogotowie energetyczne 31, dom kultury 108, dworzec PKP 271, straż pożarna 215, kawiarnia 269, księgarnia 15, posterunek MO 7, pogotowie ratunkowe 9, przedszkole 149.

JEDLIŃSK

Telefony: kierunkowy 161, apteka 29, posterunek MO 7, ośrodek zdrowia 17, straż pożarna 88, zakład energetyczny 60, restauracja „Turysta” 14, urząd gminy — naczelnik 88.

JEDLNA LETNISK

Telefony: apteka 48, izba porodowa 38, posterunek MO 7, ośrodek zdrowia 23, restauracja „Leśna” 110, straż pożarna 8.

KOZIENCE

Kino „Znicz” — „Wienia żona”, prod. franc. lat 18, godz. 17.30 i 19.30.

Telefony: pogotowie ratunkowe 998, straż pożarna 998, posterunek MO 997, pogotowie energetyczne 23-41, kino 23-54, muzeum regionalne 33-72, urząd miasta i gminy 21-23, przychodnia rejonowa 22-94, apteka 23-22, lub 37-01, biblioteka 21-58, restauracja GS 28-32.

LIPSKO

Kino „Szarotka” — „Bilet powrotny”, prod. pol. lat 18, godz. 17 i 19.

Telefony: apteka 62, dom kultury 131, izba 85, kino 194, dworzec PKP 205, posterunek MO 07, pogotowie ratunkowe 09, przychodnia rejonowa 164, straż pożarna 168, szpital — dział pomocy doraźnej 09, kino 184 — posterunek energetyczny 161, postoj taksówek 138, CPN 84.

NOWE MIASTO

Kino „Pilićka” — „Trzy kobiety”, prod. USA, lat 18, godz. 18 i 19.

Telefony: apteka 47, dworzec PKP 287, posterunek MO 7, szpital rejonowy 55, postoj taksówek 88, urząd miasta i gminy — naczelnik 208, straż pożarna 8, gmina — spółdzielnia 29, gospoda 48, ka- wiarnia 150, przychodnia rejonowa 45.

MOGIELNICA

Kino „Zwycięstwo” — „Gwiezdo- wa wojna”, prod. USA, lat 12, godz. 19.

Telefony: apteka 10, gmina — spółdzielnia 83, kino 44, ośrodek

zdrowia 11, posterunek MO 7, stacja PKP 50, straż pożarna 88, naczelnik 146, księgarnia 61, przychodnia rejonowa 80.

PIONKI

Kino „Chemik” — „Bitwa o Między”, prod. USA, lat 12, godz. 17 i 19.

Telefony: pogotowie ratunkowe 309, straż pożarna 308, posterunek MO 307, apteka 310, księgarnia 511, pogotowie energetyczne 306, przychodnia rejonowa 323, restauracja „Adria” 552, izba porodowa 548, urząd gminy — naczelnik 512, kierunkowy 12, posterunek energetyczny 306, postoj taksówek 288.

PRZYTYK

Telefony: apteka 24, posterunek MO 77, ośrodek zdrowia 89, straż pożarna 88, gmina — spółdzielnia 92, przedszkole 66.

SZYDŁOWIEC

Kino „Górnik” — „Widowisko Karolino”, prod. jug. lat 18, godz. 15.30, 17.30, 19.30.

Telefony: posterunek MO 07, pogotowie ratunkowe 09, straż pożarna 08, apteka 229, dom kultury 473, urząd miasta i gminy 427, ośrodek zdrowia 313, izba porodowa 317, dworzec PKS 62.

SKARYSZEW

Telefony: apteka 13, posterunek MO 77, straż pożarna 29, ośrodek zdrowia 11, urząd miasta i gminy 89, przedszkole 79.

SZYDŁOWIEC

Kino „Górnik” — „Widowisko Karolino”, prod. jug. lat 18, godz. 15.30, 17.30, 19.30.

Telefony: apteka 55, dom kultury 246, posterunek MO 07, straż pożarna 08, pogotowie ratunkowe 09, przychodnia rejonowa 353, CPN 186, przedszkole 247, PKP 56. Muzeum Ludowych Instrumentów Muzycznych — Polskie Instrumenty Muzyczne — czynne codziennie w godz. 10—19, w soboty od 9 do 15.30, poniedziałki i dni powszednie — nieczynne.

WIERZBICA

Telefony: apteka 1, izba porodowa 11, posterunek MO 7, ośrodek zdrowia 19, restauracja „Niespodzianka” 34, urząd gminy — naczelnik 15, żłobek 24, przedszkole 25, pogotowie energetyczne 21.

WARKA

Kino „Przyjaźń” — „Tedy wróć nie przejdzie”, prod. rum. lat 12, godz. 17 i 19.

Telefony: pogotowie ratunkowe 998, straż pożarna 998, posterunek MO 997, pogotowie straży pożarnej 20-89, pogotowie MO 20-87, apteka 23-33, przychodnia rejonowa 22-78, stacja CPN 21-20, PKP 23-69, PKP 23-69, stacja wodna PTK 21-43, Muzeum 22-57, postoj taksówek 23-69, PKP 23-12, restauracja „Turystyka” 23-53.

Muzeum im. Kazimierza Pułaskiego czynne codziennie oprócz poniedziałków i dni powszednich w godz. 9—15.30. Ekspozycja stała Kazimierz Pułaski i udział Polaków w życiu politycznym, kulturalnym i społecznym Stanów Zjednoczonych.

ZWOLEŃ

Kino „Świt” — „Republika Użycka” I i II cz., prod. jug. lat 15, godz. 17 i 19.

Telefony: pogotowie ratunkowe 998, straż pożarna 998, posterunek MO 997, restauracja „Gotardzianka” 25-52, apteka 27-20, postoj taksówek 27-06, szpital 20-37. Muzeum im. Jana Kochanowskiego w Czarnolewie — ekspozycja stała: „Życie i twórczość Jana Kochanowskiego”.

RADIO

Program I

Wład.: 6.00 7.00 8.00 9.00 10.00 11.00 12.05 15.00 19.00 20.00 21.00 22.00

5.05—6.00 Zielone Studio 6.00—9.00

Sygnały dnia 9.05—11.40 Lato z Radem 11.40 Tu Radio Kierowców

12.05 z kraju i ze świata 12.25

Mozaka polskich melodii 12.45

Rolniczy kwadrans 13.01 Muzyczny seans filmowy 13.20

Muzyka 13.40 Kącik melomana 14.00 Studio „Gama” wydanie festiwalowe (ok. godz. 14.05 Informacje dla kierowców) 14.20

Studio „Gama” 14.25 Studio Relaks 15.05 Korespondencje z zagranicy 15.10 Studio „Gama” (ok. godz. 15.45 Informacje dla kierowców) 15.55

Człowiek i środowisko 16.00—18.25 Tu Jedynka 17.30—18.00 Radiokurier 18.25

Nie tylko dla kierowców 18.33 Konc. 19.15 Panorama polskiej piosenki 19.40 Laureaci festiwalu

Kapel i Splewaków Ludowych w Kazimierzu 20.05 Reportaż zamówienie 20.20 Kronika sportowa 20.30 Tu Radio Kierowców 22.23

„znasz ten głos” 21.00 XVII Festiwal Piosenki Polskiej „Opole-79”

— Premiera 22.10 z kraju i ze świata 22.23 XVII Festiwal Piosenki Polskiej „Opole 79” — Przeboje 35-lecia 23.30 Wita Was Polska.

Program nocny

0.00 Początek programu

0.05 Kalendarz Kultury Polskiej

Wład.: 0.01 1.00 2.00 3.00 5.00

0.11 1.05 2.05 3.05 — Noc z melodiami i piosenką z Olsztyna

4.00 Sygnały dnia — pierwszej zmianie.

Program II

(od godz. 8.00—14.10 przerwa konserwacyjna radiostacji)

Wład.: 4.30 5.30 6.30 7.30 8.30 11.30 13.30 18.30 21.30 23.30

4.35 Poradnik Domowy 5.38 Obserwacje i prognozy 5.45 Muzyk

6.00 W kilku taktach w kilku słowach 6.10 Kalendarz 6.15 Mel. przyjaźni 6.35 Gimnastyka 6.45

Mistrzowie miniatur instrumentalnej 7.05 200 sekund dla fortepianu

7.15 Przeboje bez słów 7.35 Konc. poranny 8.35 Dialogi i zbliżenia

9.30 Problemy kultury fizycznej 9.40 Tu Radio-Moskwa 10.00

Kronika kulturalna 10.10 „Poranny Europa” 10.30

Słowa Ray Charles 10.40 Nie ma marginesu 11.00

Wakacje melomana 11.35 Poradnik Rodzinna 11.40 Muzyka 12.05

Wakacje 12.55 300 sekund dla saksofonu 13.00

Ludzie ze społecznym mandatem 13.10 G. Donizetti — Chór wesoły, scena zbiorowa

i final z III aktu opery „Faworytka” 13.35 Ze wsi i o wsi 13.51

Francuski pianista Jean Paul Seville 14.10

Więcej, lepiej, nowocześnie 14.25 Muzyka Mozarta 15.20

Radioferie 16.00 Piosenki Anny Bernat 16.10

Klasyki Muzyki XX wieku 16.40